

adam of aap?

Auteur: drs. J.A. van Delden.

Uitgave: Evangelische Omroep, Hilversum

Dit is de gedigitaliseerde versie van een boekje met de gebundelde teksten van de televisieserie “Adam of aap?”
Van de tekeningen en foto’s werden er slechts enkele overgezet.

Inhoud

1. **Adam of Aap?**
2. **Het eerste ei**
3. **Stom toeval?**
4. **De stenen spreken**
5. **Schepping of evolutie?**

1. Inleiding

In dit boek je vindt u de gebundelde teksten van de televisieserie “Adam of aap?” De tekst van het zesde programma is niet opgenomen omdat in dit programma wordt ingegaan op allerlei vragen en opmerkingen en dat programma moet op het moment dat ik deze inleiding schrijf nog volledig gemaakt worden. Wachten op de tekst van deze uitzending zou teveel vertraging geven bij de uitgave van dit boekje. Ik zal in deze inleiding echter enkele opmerkingen maken bij de tot nu toe binnengekomen reacties.

De teksten van de uitzendingen zijn enigszins bewerkt om ze meer aan te passen aan het karakter van een geschreven tekst. De Engelse tekst is opnieuw vertaald, zodat er verschillen optreden tussen de ondertiteling op het tv-scherm en de hier gepubliceerde tekst van de Engelse interviews.

Uit de reacties tot nu toe blijkt dat veel mensen problemen hebben met het uitgangspunt voor deze serie, zoals de Bijbel er over spreekt, en evolutionisme zijn niet met elkaar te verzoenen. In hoofdstuk 5 komt dit punt aan de orde.

In de eerste uitzending wordt gesproken over een ouderdom van miljoenen jaren van bepaalde vondsten. Het is erg moeilijk om over de evolutietheorie te spreken zonder te werken met deze hoge ouderdom, maar uit hoofdstuk 4 kan duidelijk worden, dat we ontkennen, dat de aarde miljoenen of miljarden jaren oud zou zijn.

In de eerste uitzending werd melding gemaakt van een aantal gevallen van bedrog. Daaraan hebben sommigen zich gestoten. Ik wil er echter op wijzen dat ik alleen gebeurtenissen, niet personen heb gekarakteriseerd, en de genoemde gevallen staan nu eenmaal historisch vast.

In de tweede aflevering ging het onder andere over de tweede hoofdwet van de thermodynamica. Volgens deze wet ontstaat orde niet vanzelf. Terecht is er op gewezen dat een orde als van kristallen onder bepaalde omstandigheden wel vanzelf ontstaan. Die orde is echter van een heel andere aard als de orde in een levende cel. Je zou kunnen zeggen, dat je in het laatste geval met een 'intellectuele' orde te maken hebt en bij kristallen met een 'natuurlijke orde'. Ik heb daar uitgebreider over geschreven in mijn boek *Schepping en wetenschap*.

Schepping of evolutie? Bij deze vraag gaat het om een bepaalde theorie, uitgaande van een bepaald geloof, een bepaald uitgangspunt. De evolutionist gelooft in een geleidelijke ontwikkeling van het leven. De creationist gelooft in het bijbelse scheppingsverhaal. Hiervan uitgaande komt elk tot een theorie. En in deze serie gaat het allereerst om de vraag of de evolutietheorie onomstotelijk vaststaat, zoals helaas in veel schoolboeken wordt gesuggereerd. In de tweede plaats gaat het om de vraag of een theorie, die uitgaat van de bijbelse gegevens, een alternatief kan bieden.

Na alle emotionele en persoonlijke kritiek die is losgekomen, vraag ik met des te meer klem om een eerlijke, **zakelijke** beoordeling.

In de literatuurlijst aan het eind van dit boekje heb ik een keuze gemaakt uit creationistische literatuur. In deze boeken wordt dan wel weer naar verdere literatuur verwezen.

Voor het onderwijs zijn diaserie's, tentoonstellingsmateriaal en videocassettes beschikbaar. Belangstellenden kunnen contact opnemen met de E.O. postbus 565 in Hilversum.

Bij de totstandkoming van de serie en van dit boekje heeft drs. H. van Rhee een bijzonder belangrijke inbreng gehad, waarvoor ik hem op deze plaats graag hartelijk dank zeg.

Hilversum, 30 september 1977. Drs. J.A. van Delden

Hoofdstuk 1 - Adam of aap?

[Studio]

De serie 'Adam of aap?' is genoemd naar de eerste uitzending. Een bijzondere uitzending, vooral vanwege de uitspraken, die de beroemde antropoloog dr. Leakey doet over de afstamming van de mens. Verder een interview met prof. Wilder Smith, een vooraanstaand natuurwetenschapper, die veel heeft geschreven over de problemen rondom geloof, schepping en evolutie.

Maar eerst een korte inleiding op de serie. Volgens de Bijbel heeft God de wereld in zes dagen geschapen, met alles wat erop leeft. In het decor is dat uitgebeeld in de zes voorstellingen van de scheppingsdagen.

Volgens de evolutietheorie is de wereld ontstaan in een geleidelijk proces van miljarden en miljoenen jaren, waarbij er een ontwikkeling is geweest van ééncellig leven via vissen en zoogdieren tot de mens. Dat zijn dus twee totaal verschillende verklaringen voor het ontstaan van deze wereld. Op grond daarvan kun je voorspellingen doen, gevolgen nagaan, voor wat we zouden moeten vinden in deze wereld.

En in de eerste plaats kun je zeggen, dat volgens de evolutietheorie en een ontwikkeling moet zijn geweest van aap tot mens via bepaalde tussenvormen. Er moeten tussenvormen zijn geweest. Maar volgens de Bijbel is de mens apart geschapen.

[Film]

Darwin schreef in 1859 zijn beroemde boek over de oorsprong der soorten. Uit de evolutietheorie volgt dat de mens van de dieren afstamt. Dat wekte alleen verzet maar ook lachlust. Hiernaast ziet u de evolutie van bakvis tot bakvis.

De evolutie van boerenboon tot boer en varken.

De evolutie van passer tot wiskundige.

De Duitse geleerde Haeckel was een vurig evolutionist. Hij meende dat de evolutietheorie hét middel was om het christendom te bestrijden. Hij tekende een schema van de evolutie van eencellig leven tot de mens. Het schema eindigt met een Papoea omdat Haeckel meende, dat de Papoea een grensgeval is tussen mens en dier. Wij zien nu wel in, dat dit niet juist is. Haeckel stelde ook, dat de ontwikkeling van de menselijke vrucht en die van dieren erg veel op elkaar lijkt. Daaruit zou de juistheid van de evolutietheorie blijken.

Hij vervalste echter zijn schema om het argument overtuigender te maken.

In dezelfde tijd maakte de beroemde geleerde Huxley dit schema van aap naar mens. Ook hij vervalste: het menselijk geraamte staat bijv. onnatuurlijk achterover. Er is echter wel degelijk overeenkomst tussen bijv. de mensapen en de mens. Maar is dat een bewijs voor verwantschap? Prof. Wilder Smith.

Prof. Dr. A.E. Wilder Smith

A: De overeenkomst tussen mens en aap vormt nog geen bewijs voor een genetische verwantschap. U kunt zich mensen voorstellen die genetisch, wat betreft afstamming, niet aan elkaar verwant zijn. Denk maar bijvoorbeeld aan de dubbelgangers die wij gedurende de oorlog gebruikten om de Duitsers op een dwaalspoor te brengen wat betreft de verblijfplaats van generaal Montgomery. Ze hadden in Engeland een dubbelganger van hem gevonden. Deze was totaal niet verwant aan Montgomery, maar hij leek er sprekend op. Indien ik te werk zou gaan volgens de Darwiniaanse theorie, die zegt dat verwantschap voortkomt uit gelijkenis, dan zou ik zeggen dat die man zijn tweelingbroer moet zijn, maar dat was hij niet. Hij had helemaal niets met hem te maken.

V: Maar wat is dan volgens u de betekenis van de overeenkomst tussen mens en aap?

A: De overeenkomst tussen mens en aap is een overeenkomst wat betreft ontwerp. Maar de grootste ongelijkheid tussen mens en aap is dat de aap niet als het ware een ingebouwde genetische computer heeft voor de taal, terwijl de mens dit wel heeft. Een dergelijke genetische computer voor de taal is te vergelijken met een extra oog, oor of arm. Nu beschikt de aap niet over dit extra oog, oor of arm, waar we deze genetische talencomputer mee vergelijken.

Deze ontbreekt geheel in zijn hersenen. Een aap kan woorden zeggen, maar hij kan niet spreken volgens de regels van de grammatica. Dit is een extra genetische ongelijkheid tussen aap en mens. Hoe is dit te verklaren? Dit kan niet worden verklaard indien de mens afstamt van de aap of van de voorvaderen van de aap, omdat de voorvaderen van de apen niet over een machine beschikten zoals wij die hebben.

[Studio]

Het klinkt wat vervelend om te vertellen dat men vervalste om maar aan te tonen dat de mens van de dieren afstamt. Ik wil ook geenszins de oprechtheid van wetenschappers in het algemeen in twijfel trekken. Maar het is nu eenmaal een feit, dat het vele malen is voorgekomen, dat met oneerlijkheid of bedrog werd geprobeerd om aan te tonen, dat de evolutietheorie klopt. En soms kom je tegenwoordig nog zulke verkeerde argumenten tegen. Daarom noemen we in een enkel geval toch wat er nu eenmaal gebeurd is. Ik ga nu na, welke wezens zo al kandidaat zijn geweest als

tussenschakel tussen dier en mens. Maar ik moet nog op één ding wijzen. Als we een schedel vinden, die 100 jaar oud is, dan kan dat geen schedel zijn van een wezen waar de mens van afstamt. De mensheid bestaat nu eenmaal al duizenden jaren. Een overgangsvorm moet ouder zijn dan de mensen die van hem afstammen.

In de tweede plaats moet een overgangsvorm tussen mens en dier instaan. Hij moet primitiever zijn dan de mens en meer ontwikkeld dan de apen.

2.Overgangsvormen

[Film]

Wat zeggen de feiten, de fossielen? We beginnen met de Neanderthaler. De Neanderthaler is tientallen jaren ten onrechte beschouwd als een primitieve overgangsvorm. Dat kwam vooral door tekeningen van Marcellin Boule, een groot geleerde. Hij had echter beter kunnen weten. Zijn reconstructie is bedrog. Tegenwoordig weten we, dat de Neanderthaler een normaal mens was met menselijke gewoonten zoals het begraven van een dode.

Van de Neanderthaler zijn veel verschillende reconstructies gemaakt, mogelijk op grond van dezelfde schedel. Maar alle aapachtige koppen zijn misleidend. De Neanderthaler was geen overgangsvorm maar een mens zoals wij. De Nederlander Dubois kwam omstreeks 1900 in het nieuws door de vondst van resten van de zogenaamde aapmens op Java. Hij verzwegen echter, dat hij op dezelfde plaats ook resten vond van een modern mens. Die resten hielden namelijk in, dat zijn Java-aapmens geen overgangsvorm kon zijn. Tegenwoordig heet dit wezen geen aapmens maar oermens, echt mens.

Omstreeks 1920 is er jaren getwist over de Nebraska mens. Was hij meer aap of meer mensachtig? De enige fossiele rest, een kies, bleek later van een varken te zijn.

Bekend is de vondst van de zogenaamde Piltdown mens. Bijna vijftig jaar heeft deze mens gegolden als een prachtig voorbeeld van een overgangsvorm, totdat bleek dat er sprake was van een pure vervalsing. Toen de Piltdownmens nog in ere was is een gedenksteen voor hem opgericht. Het is nu een gedenksteen voor wetenschappelijk bedrog.

De enige overgangsvorm die nu nog een rol speelt is de zuidelijke aap, de Australopithecus. Is deze zuidelijke aap onze voorouder? En hoe zit het dan met de oudste menselijk vondst, de zogenaamde schedel 1470?

In 1972 werd schedel 1470 gevonden, een rest van een wezen dat beslist geen Australopithecus was, maar behoort tot de soort homo, mens.

Dr. R. Leakey

A: Zoals u weet is de Australopithecus een soort, die het eerst werd ontdekt in Zuid-Afrika in 1924 en tot aan heden zijn vele honderden exemplaren van deze soort gevonden in vele verschillende delen van Afrika, maar nergens buiten Afrika. In de literatuur wordt vaak geopperd dat de Australopithecus één van onze voorvaders is en hij wordt beschouwd als een tussenschakel tussen een meer primitieve vorm en onze eigen soort. Ik geloof dat het belangrijkste resultaat van het werk gedurende de afgelopen tien jaar de vaststelling is geweest dat de Australopithecus geen voorouder is van ons, maar een zijtak is van de familie, waartoe wij behoren.

Het voornaamste belang van deze schedel 1470 was dat hij afkomstig is uit afzettingen, waarvan de ouderdom wetenschappelijk is vastgesteld en ik geloof dat er niet veel twijfel bestaat dat de ouderdom meer is dan twee miljoen jaar. Deze schedel bevatte hersenen, die duidelijk wezen op een hoge mate van potentiële intelligentie. Het gedeelte dat verband houdt met de spraak bij de huidige hersenstructuur was ook al ontwikkeld. Het gebit van deze 'soort 1470' is ook aangetroffen bij andere soorten die zeer veel lijken op de mens. Er is geopperd dat het voedsel plantaardig was, aangevuld met vlees. Het feit dat we tevens sporen van taalgebruik hebben aangetroffen, wijst erop

dat deze soort waarschijnlijk homo habilis (handige mens) was. Wellicht leefde hij in een sociaal groepsverband, waarbij het voedsel werd gedeeld en alles samen werd gedaan, waarbij hij zich over het algemeen bijna net zo gedroeg als de mens van vandaag. Maar op een eenvoudiger manier, in technologisch opzicht.

V: Denkt u dat het een mens was?

A: Ik zou zeggen dat deze homo habilis een zeer goed voorbeeld is van de soort homo en duidelijk een mens is in tegenstelling tot de aapmens of de aap. Ik geloof dat de belangrijkste bijdrage, die de ontdekking van deze soort leverde, bestond uit het aanvaarden door de mensen op het gebied van de wetenschap dat onze eigen soort, homo, inderdaad al erg lang onafhankelijk is van de Australopithecus. Intelligentie en het vermogen om gedachten weer te geven, sociale organisatie en een zekere vorm van technologische ontwikkeling zijn factoren die uniek zijn voor de mens. Deze factoren gaan zeer ver terug en zijn geen verworvenheid van de laatste paar honderdduizend jaar, zoals vroeger wel eens werd geopperd. In dit verband geloof ik dat het juist is te zeggen dat **de meeste leerboeken, die momenteel beschikbaar zijn, achterhaald** zijn. Ze zijn onjuist in het licht van deze nieuwe ontdekkingen, maar dit houdt niet noodzakelijkerwijs in dat dit met opzet gebeurt of dat er weloverwogen poging is geweest om de mensen te bedriegen. De wetenschap dient voort te gaan op basis van feiten.

V: Maar op dit ogenblik besteden de leerboeken nauwelijks aandacht aan schedel 1470.

A: Ik geloof dat in de leerboeken in de Verenigde Staten dit vaker gebeurt dan in de Europese. Er verschijnen, geloof ik, aanzienlijk meer wetenschappelijke publicaties in de Verenigde Staten dan in Europa. Ik zal zelf een boek schrijven, dat zal zijn getiteld: 'Origins' en dat over enige tijd zal worden uitgegeven in een aantal Europese talen. Hierin zal veel aandacht worden besteed aan schedel 1470.

De boeken, ook in Nederland, zijn verouderd. De zuidelijke aap is geen voorouder van de mens. Maar welke feiten, fossielen, tonen dan aan dat de mens van de apen afstamt?

A: Het werk gedurende de afgelopen twee jaar in Ethiopië door een Amerikaanse en een Franse groep. De Amerikaanse groep stond onder leiding van D. Johnson. Ze hebben gewerkt in noordoost Ethiopië bij een plaats, genaamd Hadar. Ze hebben talloze fossielen opgegraven, die erg veel lijken op de 1470, zowel wat betreft de ledematen als de schedel. Van deze fossielen is de ouderdom vastgesteld op iets meer dan drie miljoen jaar. Zij vormen momenteel de vroegste overblijfselen van de echte mens. Iets ouder dan drie miljoen jaar. Vóór die tijd is er een leemte in onze kennis. We beschikken niet over fossielen van mensen die langer dan drie miljoen jaar geleden hebben geleefd. Op dit ogenblik is het onmogelijk te zeggen hoe ver onze soort teruggaat voorbij dat punt.

V: Beschikken we over fossielen van overgangsvormen tussen dier en mens?

A: Dat is afhankelijk van de wijze van interpreteren. Ik geloof dat er theoretische modellen zijn voor de afstamming van de soort homo en de verwantschap tussen de Australopithecus en de andere primaten. Dit zijn momenteel modellen, omdat **we niet beschikken over feiten om de veronderstellingen te ondersteunen**, die op logische grondslag zijn gedaan.

[Commentaar]

Er zijn geen feiten, alleen maar theorieën. Tot zover dit opzienbarende interview.

3.Kijk uit voor plaatjes

[Studio]

Het is u misschien opgevallen, dat die schedel 1470 niet mooi gereconstrueerd is; er is geen gezicht bij getekend. Dat heeft Leakey expres gedaan omdat je met die tekeningen alle kanten op kunt.

Ik kan dat mooi laten zien aan een schedel, waar twee reconstructies bij gemaakt zijn. De ene is aapachtig, de andere menselijk. En als je die menselijke kop verder aankleedt met haar, een bril, een snor, dan wordt het een gewoon menselijk gezicht. Beide reconstructies zijn mogelijk. U hebt ook al bij die verschillende koppen van de Neanderthaler kunnen zien hoeveel verschillende kanten op kunt. Vandaar dat eigenlijk al die plaatjes van aapmensen in boeken onzin zijn. We weten niet hoe die mensen er uit zagen.

Drie reconstructies van de Zinjanthropus

[Film]

Hier één schedel die op drie manieren is gereconstrueerd: op een aapachtige en op een mensachtige manier. Beide manieren zijn mogelijk. Vandaar dat geleerden tegenwoordig weinig op hebben met reconstructies. Waarom denkt dr. Leakey er ook zo over?

V: Waarom bent u zo voorzichtig met reconstructies?

A: Omdat ik geloof dat reconstructies op de traditionele manier, waarbij je een paar stukjes bot neemt en deze op een bepaalde manier rangschikt, niet veel uitrichten. Indien je een complete schedel vindt, kun je erover praten en indien je een gedeeltelijke schedel vindt, kun je over een gedeeltelijke schedel praten. Maar ik geloof dat we nergens blijven wanneer we proberen te reconstrueren of denkbeeldig vlees op de schedel aan te brengen.

Je kunt met reconstructies inderdaad alle kanten op. Dat blijkt uit deze drie koppen, gemaakt door deskundigen uitgaande van dezelfde schedel. De aapmens heeft nooit bestaan, alleen de oermens, de zogenaamde homo erectus. Was die dan een aapachtig wezen? Dr. Leakey:

A: Stelt u zich eens voor dat de homo erectus weer tot leven zou worden gebracht en we een groep van dit soort zouden vinden. Ik geloof dat ze dan welkom zouden zijn in uw huis, mits u ze van kleding zou voorzien. Ik ben er zeker van dat het mensen waren, ze hadden wellicht iets minder intelligentie maar ze konden spreken, ze maakten gebruik van technische hulpmiddelen en ze vertoonden alle kenmerkende eigenschappen van de menselijke samenleving. Ik geloof dat we onszelf misleiden wanneer we denken dat de homo erectus een ander soort is en afstamt van de Australopithecus. We hebben te maken met een voortdurende ontwikkeling binnen het soort homo, waartoe wij behoren.

4.Mens en dinosaurus

[Studio]

Het laatste onderdeel van dit programma. Volgens de evolutietheorie zijn tientallen miljoenen jaren geleden de reuzenreptielen, de dinosaurussen, uitgestorven. Volgens het scheppingsverhaal is Adam vrijwel gelijktijdig met alle dieren, dus ook met de dinosauriërs geschapen. Die dinosauriërs waren kolossale beesten met een heel karakteristieke bouw. Een kleine kop, een lange nek, een groot zwaar lijf, een dikke, stevige staart. Er zijn eigenlijk geen andere dieren die ook deze bouw hebben. Ze konden zo'n 20 meter lang worden en een 20.000 kilo zwaar. We hebben in het voorjaar een film uitgezonden (Versteende voetstappen), waarin voetstappen te zien waren van mensen en dinosauriërs. Die voetstappen waren versteend en moeten ongeveer gelijktijdig gemaakt zijn. Reacties op deze film varieerden van: "je kunt wel vanalles filmen", tot: "die voetstappen zijn er niet, en als ze er zijn, dan zijn ze gemaakt door een ons onbekend dier met de voeten van een mens. Maar het was geen mens want die leefde niet in dezelfde tijd als de dinosauriër".

Bevooroordeeldheid ten top! Maar als één hard feit inderdaad voldoende is om een theorie te doen struikelen, zoals zo vaak wordt gesteld, dan zou de voorstelling in het schema juist zijn dat mens en dinosauriër tegelijk leefden. Er zijn nog meer gegevens te noemen vanuit de geologie maar nu gaan we in op aanwijzingen vanuit de archeologie.

Een oude tekening van een dinosaurus uit Zuid-Amerika (foto; zie eind van dit hoofdstuk)

[Film en commentaar]

Volgens de evolutietheorie zijn de dinosauriërs al tientallen miljoenen jaren uitgestorven. Er zijn echter vondsten, die erop wijzen, dat de mens en de dinosauriërs in dezelfde tijd geleefd hebben. Zo is er in Zuid-Amerika een oude steen gevonden met de afbeelding van een dier, dat verbazend veel lijkt op een brontosaurus (zie foto aan eind van dit hoofdstuk). Het heeft een kleine kop, een lange nek, een zwaar lijf en een dikke staart. Het dier is aan het vechten met mannen waarvan de één gewapend is met een mes. Zijn deze tekeningen fantasie? Is het toeval dat dit dier zo lijkt op een brontosaurus? Er is ook een heel oud beeldje gevonden van een vrouw, die met een kleine dinosaurus speelt (zie foto aan eind van dit hoofdstuk). Fantasie? Toeval? In de Bijbel, in Job 40, spreekt God tegen Job over de 'behemoth', wat vertaald is met Nijlpaard. Dit dier at gras, spande zijn staart als een ceder en was de eerste of ook grootste van Gods werken. Wat was dit voor een dier? Drs. Van Delden in gesprek met dr. de Wilde, vertaler van het boek Job:

Dr. A. de Wilde

U hebt bij het nijlpaard vertaald kabeltouw voor staart in plaats van ceder. Hij spant zijn staart als een ceder, staat er in de nieuwe vertaler. U heeft gezegd: zijn staart hangt neer als een kabeltouw.

A: Ja.

V: Wat staat er eigenlijk in de grondtekst?

A: Ja, de zaak is zo. Ik heb daar een verandering in aangebracht; in plaats van 'als een ceder' heb ik er van gemaakt 'als een kabeltouw', omdat in het Hebreeuws die woorden heel veel op elkaar lijken.

V: Maar u hebt dat veranderd omdat u zei, dat kan niet passen bij het nijlpaard?

A: Ja, precies, dat kan niet bij het nijlpaard passen, dat moet één van die vaker voorkomende verschrijvingen zijn geweest.

V: Maar, zou je dan behemoth niet met een ander dier kunnen vertalen dat wel een grote staart heeft?

A: Nou, er is geen dier dacht ik dat een staart heeft als een ceder, dat lijkt me wel een beetje vergezocht.

V: Maar ik heb hier een plaatje van zo'n dier. Hier bijvoorbeeld, zo'n dinosaurus heeft een staart als een ceder.

A: Tja, nou. Nee, hij spreidt hem, hij strekt hem uit, hij spreidt hem uit. Maar ten eerste heeft deze dichter van Job waarschijnlijk nooit van dinosaurussen en brontosaurussen gehoord en hij heeft dus nijldieren bedoeld. Het volgende beest is de leviathan en dat lijkt in allerlei opzichten op de krokodil. Dus het gaat om het nijlpaard en de krokodil. Deze prehistorische dieren, die al 100 miljoen jaar bij wijze van spreken uitgestorven waren, zullen niet in het boek Job voorkomen.

V: Maar van de behemoth wordt gezegd dat hij de grootste is van Gods schepselen. 'Meesterwerk' vertaalt u.

A: Ja, meesterwerk, de eersteling, hij is de eersteling; het is ook een geweldig beest: 4 meter lang, u moet hem maar eens zien, dat maakt een geweldige indruk.

V: Maar die brontosaurus was 20 meter lang.

A: Jawel, maar het lijkt me toch wel erg onwaarschijnlijk dat deze dichter zich met brontosaurussen en dergelijke beesten in zijn boek heeft ingelaten. Men wist daar eenvoudig niet van, zover wij na kunnen gaan. Nee, dat zal het nijlpaard wel zijn, ik denk niet dat u het met dat punt van die dinosaurus daar zult winnen. U mag het proberen, alle hypothesen zijn natuurlijk welkom. Men heeft vroeger wel gedacht dat die behemoth de olifant geweest is maar dat klopt weer niet met zijn levenswijze, dat hij daar in riet en biezen ligt en in het water en zo.

De staart van een nijlpaard (foto; hier niet afgebeeld)

V: En voor de brontosaurus en voor de brachiosaurus klopt dat wel: die leefden in het water, at riet, had een staart als een ceder, was de grootste van alle dieren.

A: Tja ...

V: In de nieuwe vertaling staat: hij spant zijn staart als een ceder en toch wordt behemoth vertaald met nijlpaard. Wat zegt u daarvan?

A: Ja, dat begrijp ik ook niet. Nou ja, daarom ben ik ook verschillende malen naar de dierentuin geweest om eens te kijken hoe die staart er nu werkelijk uitziet. Wat moet je anders?

Bovenste foto: op deze zeer oude afbeelding op steen, gevonden in Peru, vallen twee mannen een dinosaurus aan. Onderste foto: dit Mexicaanse aardewerk stelt een vrouw voor, spelend met een kleine dinosaurus. Deze twee foto's zijn genomen uit het boek 'De ark in de branding' van dr. W.J. Ouweneel - zie literatuurlijst achteraan.

Hoofdstuk 2 - Het eerste ei

5. Inleiding

[Studio]

Wat was er eerder: de kip of het ei? . . .

Een heel oude vraag, die eigenlijk niet valt te beantwoorden. Een kip komt nu eenmaal uit een ei, en een ei komt uit een kip. Een soortgelijk vraagstuk hebben we bij de vraag: hoe is het eerste leven ontstaan. Het leven ontstaat nu eenmaal uit het leven dat er was en zo draai je in hetzelfde kringetje rond als bij de kip en het ei.

[Film en commentaar]

Ontstaat het leven vanzelf? Laten we eens kijken naar een proef met twee (dode) vissen. De ene vis is afgeschermd door een doek, de ander ligt onbeschut. Vliegen kunnen daar hun eitjes in leggen. Na een tijdje blijkt de ene vis weg te rotten, de ander niet. Maar de maden, die uit de dode vis lijken te ontstaan, zijn in werkelijkheid door de vlieg van buitenaf gekomen.

Vroeger dacht men, dat het leven vanzelf ontstond. Maden uit een dode vis. Levende, volwassen muizen uit tarwe. Een oud recept: 'Als men een vuil hemd in de hals perst van een vat, waarin zich

tarwe bevindt, dan verandert het door het hemd afgegeven ferment, zich vermengend met de geur van de tarwe, de tarwekorrels zelf in muizen’.

6.Oogkleppen

Pasteur heeft aangetoond, dat leven niet vanzelf ontstaat. Hij nam bouillon en deed die in twee glazen kolven. De ene kolf was dicht, de andere open. In de open kolf ging de bouillon gisten, maar in de dichte kolf bleef de bouillon goed. De ontzettend kleine bacteriën, die het gisten veroorzaken kwamen dus uit de lucht en ontstonden niet vanzelf. De evolutionist Haeckel wilde niet geloven wat Pasteur bewezen had. Het leven moet volgens de evolutietheorie vanzelf zijn ontstaan en hij noemde de veronderstelde eerste levende wezens Moneren. De beroemde evolutionist Huxley ging naar deze Moneren op zoek en vond ze zo waar op de bodem van de oceaan. Hij noemde ze ter ere van de voorspeller Haeckel: *Bathybius Haeckelii*. Helaas bleek na enkele jaren dat deze Moneren niet anders waren dan kalkachtige neerslag.

Haeckel heeft dat nooit willen geloven. Maar de evolutietheorie ten spijt bleek Pasteur toch gelijk te hebben: leven ontstaat alleen uit leven. Modern onderzoek met sterke microscopen heeft duidelijk gemaakt, hoe ongelooflijk ingewikkeld ook het kleinste levende wezen is. Een celdeling: iets om stil van te worden.

[Studio]

De geschiedenis met Haeckel en Huxley is leerzaam. Haeckel en Huxley behoorden tot de grootste geleerden van hun tijd en hun theorieën werden vrijwel klakkeloos overgenomen. En dat is toch wel ernstig, omdat dit vaak gebeurt is in de loop van de geschiedenis: de mensen wilden zo graag de evolutietheorie bewijzen dat ze allerlei theorieën maar aannamen, ook als die niet deugden.

Om dat duidelijk te maken, ga ik nog even terug naar hoofdstuk 1. We hebben toen gezien dat er een geleidelijke overgang moet zijn geweest volgens de evolutietheorie van aap via de overgangsvormen aap-mens-oermens tot de huidige mens. En aanvankelijk meende men dat er ook allerlei van die overgangsvormen waren gevonden. Maar men heeft voortdurend verkeerd ingedeeld. Zo werd deze aapmens van Java van Dubois als aapmens betiteld, terwijl hij in werkelijkheid (dat bleek in 1940) een oermens is, en ruim 40 jaar lang heeft deze mens dus gegolden als aapmens. Hetzelfde geldt voor de Peking-aapmens. In 1927 werd hij gevonden, tot 1940 beschouwde men hem als een overgangsvorm.

Hetzelfde geldt ook voor deze oermensen (de Neanderthalers), vonden van 1864-1925, en pas na honderd jaar bleek dat dit gewone mensen waren. Hetzelfde geldt ook voor andere oermensen en vrijwel steeds werd er dus verkeerd ingedeeld, om maar te bewijzen dat er overgangsvormen waren. Inmiddels is duidelijk geworden dat die oermens geen aapachtig wezen was, maar gewoon mens en nu is ook duidelijk geworden dat er helemaal geen enkele aapmens bekend is. Er is dus een sterke bevooroordeeldheid in het onderzoek die ook tot uiting komt in allerlei theorieën.

Ik ga nog even terug naar Pasteur. Pasteur heeft namelijk nog iets anders gevonden wat van belang is en daarvoor laat ik u deze twee blokken zien. Het is namelijk zo dat in de natuur 2 soorten bouwstenen voorkomen van de cel en van alle andere verbindingen. Bouwstenen die vrijwel gelijk zijn. Deze blokken zijn even groot en van dezelfde kleur. Ze hebben één verschil: als ik naar de cijfertjes kijk dan moet ik deze links omdraaien, 1, 2, 3, 4, en ik moet deze rechts omdraaien 1, 2, 3, 4. Er zijn dus twee soorten bouwstenen, twee soorten blokken en de levende cel slaagt er in om alleen maar die ene soort uit te kiezen en daar bouwt de cel zich dan mee op. Dat is een geweldig iets maar we krijgen dan weer de vraag: hoe is die cel ontstaan? Want om die cel op te kunnen bouwen moet je kunnen kiezen. Maar voor het kiezen heb je de cel nodig en zo draai je weer rond in dat cirkeltje waar je eigenlijk niet uitkomt.

De 2 soorten bouwstenen (foto met 2 blokken met de eigenschap elkaars spiegelbeeld te zijn)

Maar laten we nu eens kijken hoe de evolutionist zich voorstelt hoe het eerste leven is ontstaan.

7. Het ontstaan van het leven

[Film en commentaar]

Miljarden jaren geleden was er nog geen leven op aarde. De aarde was gloeiend heet, lava stroomde door de dalen, stroomde in zee. Hevig onweer woedde. Zware bliksemontladingen. En dan nog de intense straling vanuit de ruimte. Alle mogelijke energie om het grote werk te verrichten: het maken van de eerste levende cel. In de zee ontstonden steeds ingewikkelder bouwstenen voor het leven. De bouwstenen voegden zich aaneen . . . Zo zou dan tenslotte de eerste levende cel zijn ontstaan. Zo zou de eerste celdeling hebben plaatsgevonden. In het laboratorium heeft men geprobeerd om dit ontstaan van het leven na te bootsen. Bekend zijn de proeven van Miller. Hij liet in een fles elektrische ontladingen door een soort oer-atmosfeer gaan en vond dat zich dan bouwstenen van het leven vormden. Maar een bouwsteen is nog geen cel met celdeling. Het belangrijkste onderdeel van de cel is een buitengewoon ingewikkelde molecuul. Er zijn zo'n 1000 boeken met elk 500 bladzijden voor nodig om te beschrijven hoe dat onderdeel precies is opgebouwd. In dit onderdeel zit de erfelijke informatie van de cel. Je kunt die informatie op computerpapier zetten. Voor een menselijke cel heb je dan maar liefst 16.000 km van dat papier nodig. Zou dat allemaal vanzelf ontstaan? Door toeval? Zou het toeval een boek kunnen schrijven? En dan niet één boek, nee maar liefst een vervolgserie van 1000 boeken van 500 blz. elk.

Product van toeval? Bij iedere celdeling wordt deze informatie bovendien nauwkeurig gekopieerd. U moet zich eens voorstellen wat dit inhoudt: zoveel boeken zo snel en zo nauwkeurig typen zonder één echte fout te maken. Wat zou dat een mens veel moeite kosten, als het al lukt. Het is gemakkelijk te vertellen dat er eerst geen leven was en dat er toen bouwsteentjes ontstonden die samen het eerste levende wezen vormden. Maar als je erover nadenkt merk je, dat je veel kunt bedenken en vertellen dat niet kan gebeuren . . .

Het kleinste levende wezen, een cel, is een wonder, een schepping in het klein. Het voedt zich, het deelt zich, het bezit een enorme informatie en organisatie. Duizenden geleerden zijn al vele jaren bezig om die 1000 boeken te ontcijferen. Ze weten nu heel wat van de cel af. Ze kunnen met veel inspanning zelfs een model maken van een onderdeel. Alleen: het model ontstaat niet vanzelf! . . .

J.A. van Delden:

U zag net hoe geleerden bezig waren om een gedeelte van een levende cel op te bouwen. Ik ga dat hier op het strand nabootsen (met gekleurde en genummerde blokken). In zee zou het eerste leven moeten zijn ontstaan. Onderdelen zouden zich aaneen moeten hebben gevoegd tot een gestructureerd, geordend geheel. En laten we eens aannemen dat de bouwstenen er in 't begin zijn. Hoe kan dan dat geheel, laten we zeggen deze toren ontstaan? Daarvoor zijn zes stappen nodig. In de eerste plaats moeten de onderdelen, de blokken, bij elkaar komen, toevallig. In de tweede plaats moet je allemaal de goede soorten hebben, laten we zeggen dezelfde kleur.

In de derde plaats moeten ze allemaal van dit type zijn. Als hier een 1 voorop staat, dan zit daarnaast 2. En als u dit blik bekijkt, als hier de 1 voorop staat, dan zit hiernaast de 4. Die blokken zijn even groot, maar ze zijn toch verschillend. Je moet allemaal dezelfde soort hebben. Ze moeten in de goede volgorde komen, ze moeten in de vijfde plaats gebouwd worden, en ik moet ze tenslotte ook nog vasthouden, want anders waait het zaakje zo ondersteboven. Dat alles zou volgens toeval moeten zijn ontstaan. De goede blokken zouden dan bij elkaar moeten zijn gekomen door toeval, laten we zeggen door schoppen, op elkaar, in de goede volgorde, de goede soort, de goede kleur, en ze moge niet omwaaien. Ik heb hier een toren gebouwd die een echte toevalstoren is. Een toren met verschillende kleuren blokken, een toren met blokken in de verkeerde volgorde, er ontbreken er. Met blokken van verschillende soort, 1-2, 1-4, en zelfs voor deze toren geldt dat hij omwaait als ik hem niet vasthoudt.

De toren zou moeten zijn ontstaan door de wind, door schoppen, in ieder geval door toeval. Zo zou ook het eerste leven moeten zijn ontstaan. Door toeval. En dat is in strijd met een hele belangrijke wet in de natuur, de zgn. 2de hoofdwet van de thermodynamica, die zegt dat orde niet vanzelf ontstaat. Vanzelf ontstaat wanorde. De toren waait om, de dingen verroesten, verouderen.

8. De wet van de wanorde

Prof. Dr. A.E. Wilder Smith

A: Volgens de tweede wet van de thermodynamica zal materie in een open of gesloten systeem, zich niet tot leven organiseren. Het zal zichzelf niet organiseren tot een grotere mate van orde, die leidt tot leven.

V: Maar deze tweede wet handelt alleen over gesloten systemen?

A: U kunt een gesloten of een open systeem nemen, het doet er niet toe welk systeem. Wat ik nu wil beweren is: je kunt geen leven of een hogere vorm van organisatie verkrijgen uit anorganische materie. Dode materie bevat geen ontwerp, geen doelgerichte kracht. Je hebt als het ware een machine nodig om dode materie te organiseren tot een ingewikkelder vorm, tot leven. Als je bijvoorbeeld ijzererts neemt, dan kun je niet verwachten dat dit zichzelf organiseert tot een auto, omdat er geen ontwerp, geen doelgerichte kracht is. Maar indien je beschikt over een paar technici, dan zullen zij dit ijzererts kunnen omvormen tot ijzer, en, na bepaalde bewerkingen volgens een uitgekiend ontwerp, tot een auto. Maar je kunt geen auto laten voortkomen uit ijzer als gevolg van gegevens in dit ijzer. Wat ik wil zeggen is dat je geen mens kunt voortbrengen uit anorganisch materiaal indien ontwerp en ontwerper niet aanwezig zijn. Dit zou in strijd zijn met de tweede wet.

Bij een open systeem is de toestand alleen in zoverre anders: daar kan energie toegevoerd worden. Maar die energie moet op de een of de andere manier worden 'georganiseerd' volgens een ontwerp en een plan en anders kun je van anorganische materie geen organische materie maken.

Een collega van mij, Sol Spiegelman in Chicago, heeft anorganisch materiaal genomen en verkreeg door een uitgekiend experiment een soort virus; hij bracht leven voort. Nu wordt dit voorbeeld gebruikt om aan te tonen dat je uit anorganische materie leven kunt voortbrengen. Dit kan inderdaad. Maar men vergat te vermelden dat een constructiemethode werd bedacht en dat een ingewikkeld experiment en bewerkingen werden uitgevoerd, waardoor de materie zodanig werd gerangschikt, dat de moleculen in staat waren zich te reproducen. Zijn werk bewijst dus alleen maar dat je organische materie, levende materie, kunt voortbrengen uit anorganische materie, indien je met veel overleg te werk gaat. Als je dit doet zijn er verder natuurlijk geen problemen meer. De problemen ontstaan alleen als je beweert dat anorganisch materiaal zichzelf, onder invloed van energie, kan organiseren tot organisch materiaal. Dat is gewoonweg niet waar. Je kunt een kluit aarde nemen, of een mengsel chemicaliën, en dit vervolgens bestralen met zonlicht of welke vorm van energie dan ook, en je zult nooit enige spontane organisatie tot stand brengen. De spontane organisatie is een gevolg van de informatie die je aan dit mengsel toevoert.

9. Heeft je leven zin?

[Commentaar]

Als het leven vanzelf ontstaat dan is de mens eigenlijk niet meer dan een levende steen. Maar wat is dan de zin van het leven, van ons bewustzijn, van schoonheid, van liefde? Prof. Dr. J.H. Van den Berg, psychiater en zeer deskundig op het gebied van de geschiedenis van de westerse beschaving:

Volgens de evolutieleer ontwikkelt zich alles vanzelf. Eén keer een klontje eiwit op de aarde dat toevallig leeft, dat toevallig in leven komt en wacht dan maar een paar miljoen jaar en er lopen levende wezens op de aarde rond. Wacht nog langer en de mens loopt rond en wacht nog langer en de sonnetten van Shakespeare liggen op je tafel. Je hebt maar te wachten. Eenmaal dat eiwit levend, en de gedichten van Rilke komen voor de dag. Wachten maar en de theorie van Einstein komt voor de

dag. Je hebt alleen maar te wachten. Dat stuit eigenlijk met - nou gebruik ik een woord dat de bioloog niet zal accepteren - met de zinrijkheid van ons bestaan. Het is niet zomaar dat die gedichten van Rilke daar zijn, en dat de sonnetten van Shakespeare er zijn en dat de theorie van Einstein er is. Dat heeft allemaal een veel diepere en grotere betekenis dan de betekenis van 'gekomen door het toeval'. Die theorie schiet tekort. Ook al zou hij voor een groot deel waar zijn en dat is hij misschien ook wel voor een belangrijk deel, dan schiet hij nog wezenlijk tekort. Hij komt niet tegemoet aan het besef dat wij als gewone mensen van de wereld bezitten. Eenmaal dat klompje eiwit gegeven en de rest komt vanzelf tot stand. U gaat al een stuk verder terug en zegt: eenmaal de materie gegeven en op den duur komt de hele levende wereld tot stand, waarbij dan de mens inbegrepen. Dat is eigenlijk ook wel de gedachte van de wetenschapsmens tegenwoordig. Ook al voelt hij in zijn hart best twijfel. Hij moet toch wel, hij is verplicht om aan te nemen dat dit alles zo is gegaan.

Nietwaar, een gunstige constellatie van eiwitten en daaroverheen een gunstige bestraling en dan ontstaat dat leven, niemand weet hoe, niemand heeft het kunnen aantonen, maar dat is toch wel de gedachte (het gaat hoofdzakelijk om de gedachte), het moet zo gebeurd zijn, want 'we hebben geen andere verklaring', zegt men dan meestal. Maar als je dat nu aanneemt: alles komt uit die materie, uit die atomen en uit die moleculen tevoorschijn, dan zou je eigenlijk moeten zeggen dat al datgene dat tot het leven behoort maar vooral datgene dat tot het menselijk leven behoort, dat dit eigenlijk in die materie opgeslagen ligt; zoiets als toewijding, zoiets als ontferming, bewogenheid, het besef dat er iets gaande is in de wereld, een levensbesef, een levensinzicht. Al datgene dat eigenlijk voor de dag komt in ons menselijk bestaan, een soort bekroning van ons menselijk bestaan, dat moet dan al in die levenloze materie aanwezig zijn geweest. Dat vind ik persoonlijk een gedachte die ik niet kan aanvaarden. Ik heb niet de indruk dat het zo gegaan is. Ik heb de indruk dat het eraan toegevoegd is.

[Studio]

Is de mens product van het toeval? Ben je nu eenmaal wat de evolutie en de erfelijkheid van je heeft gemaakt? Of heb je een persoonlijke vrijheid en verantwoordelijkheid? Heeft je leven zin? Ik kan niet anders geloven dan dat ik, en dat ieder mens inderdaad verantwoordelijk is voor wat hij doet, voor wat hij gelooft. We zijn verantwoordelijk tegenover onze Schepper.

De evolutietheorie is maar niet zo maar een abstracte wetenschappelijke theorie die met het dagelijkse leven weinig te maken heeft. Bij de tegenstelling schepping of evolutie gaat het om de diepste vragen van het leven. Nu kun je vragen: Probeer je nu te bewijzen dat je de Bijbel móet geloven? Nu, dat doe ik niet, want dat kan ik niet. Maar aan het eind van dit gedeelte is het toch wel goed om die vraag te stellen: wat kun je nu eigenlijk bewijzen als het gaat over schepping of evolutie? Kun je bewijzen dat er een God, een Schepper is?

Prof. Dr. A.E. Wilder Smith

[Film]

A: Het gaat in werkelijkheid om de vraag of ik in oorzaak en gevolg geloof of niet. Ik geloof daar inderdaad in en dit is gelukkig ook het geval bij alle oprechte wetenschappelijke onderzoekers, en daar ben ik blij om. Indien je gelooft dat het leven geen vooropgezet doel heeft en dat alles slechts lukraak plaatsvindt, dan wordt het leven onvermijdelijk nihilistisch. Indien het leven alleen maar zinloos is, dan kan je maar het best zo leven: eet, drink en wees vrolijk, want morgen kun je dood zijn.

V: Maar is het mogelijk om te bewijzen dat er een God moet zijn?

A: Volgens de informatietheorie wordt de enige bron van informatie gevormd door intelligentie. Er kan heel gemakkelijk worden aangetoond dat geen enkele mechanische of uitgekiende technische constructie tot stand komt zonder dat er de een of andere vorm van intelligentie aan te pas komt. Ik geloof niet dat je zo de waarheid van het Christendom kunt bewijzen, maar je kunt wel bewijzen dat God aanwezig is, want er moet de een of andere vorm van intelligentie aanwezig zijn in de informa-

tie, die aan ons bestaan ten grondslag ligt. Dat kan je gerust zo stellen. Nadat zo het bestaan van een God is aangetoond, kun je de vraag stellen naar het begrip verlossing en het geloof in Jezus, dat een experimenteel waarneembare uitwerking heeft in de levens van christenen in de hele wereld. Ik kwam zelf eerst tot de conclusie dat er een God is en vervolgens dat er een God is die voor ons zorgt. Bij het licht van de Bijbel ontdekte ik daarna dat er een God is die voor ons stierf. En toen ontdekte ik dat er een God is die voor ons leeft. Zo werd ik christen.

Hoofdstuk 3 - Stom toeval?

In de twee vorige hoofdstukken ging het over het eind en het begin van de evolutie: het ontstaan van de mens en het ontstaan van het leven. Nu de vraag: hoe zou zich het leven hebben ontwikkeld van ééncellig leven tot de mens? Volgens de Bijbel zijn de verschillende soorten dieren vrijwel gelijktijdig geschapen. Maar volgens de evolutietheorie is er een ontwikkeling geweest van eencellig leven tot de mens. En dat wil zeggen dat er allerlei overgangsvormen moeten zijn geweest. Denk maar aan de overgangsvormen bij het ontstaan van het vliegen: bij de insecten, bij de vliegende reptielen, bij de vogels en bij de vliegende zoogdieren (bv. Vleermuizen). Hoe zou dit allemaal zijn ontstaan?

Volgens de evolutietheorie zijn er twee factoren die samen het evolutieproces op gang houden. In de eerste plaats kan een dier een jong krijgen met zomaar opeens een volslagen nieuwe eigenschap. U zag dat uitgebeeld in de tekenfilm waar opeens een jong op rupsbandjes naar buiten komt rollen. We spreken dan van een **mutatie**, een plotselinge, toevallige erfelijke verandering. In de tweede plaats kan door de omgeving deze nieuwe eigenschap zo belangrijk blijken te zijn, dat het afwijkende jong overleeft en de niet-afwijkende jongen doodgaan. In de tekenfilm ging het sneeuwen en het jong op de rupsbandjes kon op de sneeuw blijven rijden, terwijl de rest van het gezin in de sneeuw omkwam. Dit is dan de **natuurlijke selectie**: de natuur kiest die dieren uit om te overleven die aangepast zijn aan de omgeving. Evolutie vindt dus plaats door mutatie en natuurlijke selectie. Daarover straks meer in de film.

[Commentaar]

Miljarden jaren geleden is het eerste leven volgens de evolutietheorie vanzelf ontstaan. Daarna heeft het leven zich ontwikkeld van een eencellig leven tot de mens. Wat was de oorzaak van deze evolutie? Volgens Lamarck kwam het, doordat een dier een eigenschap, die hij ontwikkelde, kon doen overerven op zijn nakomelingen. Een giraffe-in-wording zou door het rekken een langere nek krijgen. Zijn nakomelingen zouden dan geboren worden met een iets langere nek. Darwin dacht dat er een andere oorzaak voor de evolutie was. Volgens hem worden jonge dieren, zoals deze poesjes, geboren met soms nieuwe eigenschappen. Nieuwe eigenschappen, mutaties, kunnen ontstaan door radioactieve straling zoals van een atoombom. Door de strijd om het bestaan zouden de jongen met nieuwe eigenschappen overleven en zo zouden nieuwe soorten ontstaan, zoals dit type tarwe. Maar radioactieve straling is gevaarlijk omdat daardoor ongelukkige kinderen geboren kunnen worden. Zouden zo, door toeval, vogels, vissen en de mens zijn ontstaan?

Mutaties zijn gevaarlijk en verklaren niet het ontstaan van nieuwe soorten. Er is wel allerlei variatie binnen een soort, zoals bij de vinken, die Darwin vond op de Galapagos-eilanden. Allemaal verschillende typen vinken. Door kweken, telen, door natuurlijke selectie en plaatselijke bijzondere omstandigheden kun je bijzondere rassen krijgen. Maar een vink blijft een vink en een paard blijft een paard. Dat staat vast. Er is wel variatie, er is géén evolutie. Behalve in de evolutietheorie en in tekenfilms.

[Studio]

Tot zover over de oorzaken voor de evolutie. We zagen dat mutaties niet alleen kleine toevallige veranderingen zijn maar bovendien vrijwel altijd schade toebrengen. Je zou een mutatie kunnen vergelijken met een fout bij het overschrijven van een boek. Volgens de evolutietheorie zou dan door zo'n fout een beter boek moeten ontstaan, maar dat is natuurlijk onzin. Zo ontstaan geen betere boeken. En daarom heeft de natuurlijke selectie ook geen betekenis. Want de natuurlijke selectie (die er inderdaad is) zou de betere boeken uitkiezen. Maar die ontstaan niet! In feite doet de natuurlijke selectie de verkeerde boeken, de mutaties, verdwijnen.

Er zijn twee belangrijke argumenten die worden genoemd om de evolutietheorie te bewijzen. Dat zijn de zogenaamde rudimentaire organen, organen die dieren zouden hebben overgehouden uit een vorig stadium van hun evolutie, maar die nu geen zin meer zouden hebben. En in de tweede plaats de ontwikkeling van de menselijke vrucht, de embryonale ontwikkeling, die als het ware een herhaling in het kort zou zijn van de evolutie. Over deze twee punten had ik een gesprek met de bioloog dr. W.J. Ouweneel, eindredacteur van het blad 'Bijbel en Wetenschap', auteur en docent aan de Evangelische Hogeschool.

V: Heb je organen die herinneren aan de afstamming van de dieren? Zoals het wormvormig aanhangsel bij de blinde darm? Is dat 'een orgaan dat we beter deden niet te hebben', een bewijs voor evolutie?

A: In de vorige eeuw is er een Duits anatoom geweest, dr. Wiedersheim, die een lijst heeft opgesteld van 180 organen in het menselijk lichaam, waarvan hij allemaal beweerde dat die organen volstrekt nutteloos waren, functieloos. Hij zei daarbij dat dit eigenlijk toch wel een heel mooi argument was voor de evolutieleer. Want in de evolutie kon je je heel goed voorstellen dat in de loop van de tijd allerlei organen nog wel in dat lichaam aanwezig waren, maar hun functie verloren hadden. Die functie zou zijn overgenomen door andere organen.

In het scheppingsmodel is het echter duidelijk dat je je moeilijk een God kunt voorstellen, die een mens schept met 180 volstrekt nutteloze organen. Het leek dus een schitterend argument, maar het probleem is dat die lijst steeds kleiner en kleiner werd, naarmate men van die 180 organen geleidelijk de functie wel ging ontdekken. Die lijst werd steeds korter en vandaag de dag staan er nog maar een paar van die 180 op de lijst, maar die worden dan ook nog steeds trouw en consequent in de schoolboeken gehanteerd. We zullen dus nog even moeten afwachten, voordat ook die laatste zullen verdwijnen. In feite zouden ze al moeten verdwijnen, want één van die beroemde voorbeelden is het wormvormig aanhangsel, dat men nog niet zo gek lang geleden te hooi en te gras maar meteen wegnam bij een operatie, omdat het toch maar een nutteloos orgaan was, terwijl men dat nu niet meer zo gemakkelijk doet, omdat het helemaal geen nutteloos orgaan is. Je kunt het wel missen, maar dat zegt niet zo veel. Je kunt ook armen, benen, ogen en oren missen, dat zegt niets over hun geweldig nut en betekenis. Zo is het hele argument geleidelijk vervallen. En zo is het ook met veel andere argumenten gegaan. Naarmate de kennis toenam, bleek dat die argumenten geen enkele steek hielden.

V: De evolutionist Haeckel heeft eens een grondwet voor de evolutie opgesteld: de biogenetische grondwet. De menselijke vrucht zou de evolutie als het ware in versneld tempo doormaken. Hoewel dit argument inmiddels achterhaald is, komt het nog steeds in schoolboeken voor.

A: Men heeft al vanaf de vorige eeuw ook in die embryonale ontwikkeling van de mens of van de dieren aanleiding gevonden om daar argumenten aan te ontleen voor de evolutieleer. Er komen namelijk in die embryonale ontwikkeling van de mens structuren voor die sterk herinneren aan de structuren die we vinden bij dieren, hetzij volwassen dieren, hetzij embryonale dieren. Een heel beroemd voorbeeld, dat in de vorige eeuw al genoemd werd door Haeckel, zijn bijvoorbeeld de zogenaamde kieuwspleten. Men vindt die bij heel jonge embryo's van een paar weken oud, menselijke embryo's en die zouden dan een herinnering zijn aan onze verre voorvaders de vissen, die ook in volwassen stadium met dergelijke kieuwspleten zijn uitgerust. En zo waren er ook andere organen die zouden wijzen op onze verwantschap met deze dieren. Nu geldt daarvoor in de eerste plaats al dat we hier te maken hebben weliswaar met overeenkomsten, maar dat overeenkomsten op zichzelf nooit de gemeenschappelijke afstamming kunnen bewijzen. Ze kunnen hoogstens overeenkomst in

ontwerp bewijzen, maar of je dat moet toeschrijven aan een gemeenschappelijke ontwerper, een gemeenschappelijke schepper, of aan een gemeenschappelijke afstamming, dat staat nog te bezien.

In de tweede plaats is vaak de indruk gewekt dat deze lichaamsdelen, deze structuren die dan herinnerden aan dierlijke voorvaderen inderdaad ook niet veel betekenis hadden. Maar dat is volslagen onjuist. Die kieuwspleten die dan bij jonge menselijke embryo's voorkomen zijn helemaal geen kieuwspleten, het zijn inplooiingen, het zijn groeven in het weefsel, waaruit juist heel belangrijke organen ontstaan, zoals verschillende klieren, de buis van Eustachius, enz. Het zijn dus helemaal geen primitieve of rudimentaire organen in die ontwikkeling.

V: Zijn er nog andere voorbeelden van dat soort organen?

A: Ja, zo is er bijvoorbeeld de coccyx, het stuitje, dat men ook vaak wil aanmerken als een belangwekkende herinnering aan onze verre voorvaderen die nog met een staart uitgerust over deze aarde rondwandelden. Maar dat stuitje, dat inderdaad ook bij jonge embryo's uitgegroeid is tot een klein staartje, is eenvoudig op de andere omliggende weefsels voor in ontwikkeling, vandaar dat het er als een staartje uitziet. En dat stuitje is niet een versierende herinnering aan onze verre voorvaderen, zonder enige betekenis. Het is zelfs een zeer belangrijk orgaan, omdat het de aanhechtplaats is voor heel belangrijke spieren, namelijk die spieren waardoor wij overeind kunnen staan. Ik hoef niet in details te treden waar die spieren zich bevinden, maar het zijn spieren die ons als mens kenmerken omdat ze ons recht overeind doen staan en die voor een deel vastzitten aan het stuitje.

[Commentaar]

Een ander argument. De bij vertelt wat voor voedsel ze vond, op welke afstand en in welke richting. Taal en begrip. Product van toeval?

De vleermuis heeft een radarsysteem waardoor hij in het donker kan vliegen en jagen. Aan een half systeem heb je niets, dus het moet in één keer compleet zijn ontstaan. Product van toeval? Iets soortgelijks geldt voor de dolfijn. Ontstaat een radarsysteem vanzelf?

De evolutionist zegt: deze vis heeft twee stel ogen 'ontwikkeld', één stel om boven en één stel om onder het water te kijken. Kan dat? Kun je zoiets 'ontwikkelen' en doen overerven?

Deze vlinder lijkt op een uil. Slimme zelfverdediging. Hoe komt een vlinder op het idee? Hoe slaagt hij erin zo te worden? Hetzelfde geldt voor de hommenvlinder, die op een hommel lijkt. Al deze eigenschappen moeten in één keer, direct zijn ontstaan, net zoals bijvoorbeeld het vliegen. Ook deze 'oudste vogel' heeft complete vleugels. Hoe zijn de eerste vogels ontstaan?

Prof. Dr. J.H. van den Berg

A: Ja, dat is een heel moeilijk punt in de geschiedenis van de evolutieleer. Op een gegeven ogenblik zijn de vogels ontstaan - zegt men - en daar zijn ook wel tekenen van, ik wil niet zeggen bewijzen voor, maar tekenen van. Men heeft dat wezen gevonden als een fossiel en men is tot de conclusie gekomen dat de vogels ontstaan zijn uit een reptiel. Eerst waren er reptielen en uit die reptielen zijn de vogels ontstaan. Maar het dier dat men heeft gevonden (het was wel duidelijk een reptiel) had complete vleugels. En dat is ook wel te begrijpen want aan halve vleugels heb je niets. Een dier moet hele vleugels hebben. En zo zijn er meer eigenschappen die alleen nut hebben wanneer ze compleet zijn. En dat betekent nogal wat, want zo'n vleugel is een wonderwerk. Het is niet zomaar een vleugeltje maar het is een geheel van biologisch anatomische aard. Een zeer ingewikkeld geheel. Probeer het maar eens na te maken, het zal je niet lukken. En zo is het met alle organen die daar plotseling zijn ontstaan. Dat moet je wel aannemen, want ze waren er al compleet - er zijn wel uitzonderingen - maar veel organen waren er meteen compleet.

Hoe kun je dat nou in vredesnaam verklaren met een evolutieleer die ervan uitgaat dat het alles geleidelijk ontstaan is? Sommige dingen moeten plotseling, in één keer ontstaan zijn, en dat kun je

niet verklaren met een evolutieleer, ook niet met een mutatieleer, want een mutatie kan wel kleine veranderingen verklaren maar niet zomaar ineens het ontstaan van vleugels.

V: In hoeverre gelooft de tegenwoordige bioloog nog in de evolutieleer?

A: De tegenwoordige bioloog is natuurlijk wel erg in het algemeen gesproken. Ik geloof dat als u met de huidige biologen gaat praten, dat ze u allen zullen zeggen dat ze nog geloven en misschien nog wel heilig geloven in de evolutieleer. Weliswaar met de moderne varianten daarop, met de mutatieleer daarbij en ik weet niet welke modernismen daarin. Maar de grondgedachte van de evolutieleer wordt eigenlijk niet aangevochten. Dat kan die bioloog ook moeilijk doen, want er komt zo weinig voor in de plaats. Bovendien verklaart die evolutie nog steeds bijzonder veel. Je kunt die leer niet zo goed afwijzen, hij is nog steeds te machtig, hij doet te veel. En uit dien hoofde zal menig bioloog tegen u zeggen dat hij erin gelooft. Maar of hij er nu werkelijk in gelooft, dat betwijfel ik. Ik zal u wat dat betreft een ervaring meedelen die op mij destijds een grote indruk heeft gemaakt. Ik was een keer in de buurt van Leiden en daar trof ik een collega-bioloog die ik goed ken. Hij was daar aan de wandel en ik ben uit mijn auto gestapt en ik heb met hem een eindje gewandeld. We hebben gepraat over dit en over dat en ik vertelde hem dat ik een volière gemaakt had en in die volière was een kip bezig te broeden. En ik zei: 'Ik sta er dikwijls naar te kijken, want dat is een interessant gezicht. Zo nu en dan gaat die kip met zijn kop onder de veren en dan keert zij die eieren'. Ik zei: 'Jij weet natuurlijk als bioloog, waarom zij dat doet?' 'Ja', zei hij, 'dat weet ik wel, anders zakt de dooier door en dan komen de kuikens niet goed terecht'. Nou, die kip weet natuurlijk niets van doorzakkende dooiers maar niettemin, die kip doet dat feilloos, die keert elke dag die eieren een paar keer om. Toen zei ik tegen hem: 'Hoe kun je dat verklaren, dat zo'n dom dier, dat totaal geen inzicht heeft in wat die eieren betekenen, die eieren op bepaalde tijden omkeert?' 'Wel', zei hij (en toen kwam een typisch antwoord van iemand die in de evolutieleer gelooft), 'de kippen die het niet deden zijn uitgestorven, die zijn dood gegaan'.

Ja, je moet je dat eens voorstellen in de historie, al die kippen die daar vergaten om die eieren te keren, die kregen geen kroost, dus die stierven uit. Alleen die ene gelukkige kop, die zomaar toevallig - je kunt niet eens zeggen op de gedachte - maar op de gewoonte kwam om die eieren te gaan keren, die heeft het overleefd. Nou, dat is eigenlijk een onmogelijk idee. Dat vindt ik persoonlijk een onmogelijk idee. Maar hij zei toch, dat alle kippen die het niet deden, uitgestorven zijn. Maar dat was een antwoord, dat werd hem gedicteerd door zijn vak, beheerst door die evolutieleer.

Toen zei ik tegen die collega: 'Geloof je dat nou?' Toen zei hij: 'Ja'. Toen vroeg ik: 'Geloof je dat nu werkelijk?' Toen zei hij: 'Ja'. Toen vroeg ik hem: 'Collega, voor de derde maal, geloof je dat nou?' Toen zei hij: 'Nee'. En daarmee blijkt dat de bioloog in zijn hart ook wel geneigd is om te twijfelen, zelfs te ontkennen dat zoiets mogelijk zou zijn, dat zoiets zomaar vanzelf door toeval ontstaat. Het is anders geweest, het is anders gegaan.

[Studio]

De evolutietheorie is voor wat betreft de biologie eigenlijk niet te geloven. Mutatie en natuurlijke selectie kunnen geen oorzaken zijn waardoor de evolutie op gang zou komen en ook andere argumenten zijn inmiddels achterhaald.

Maar als je zover bent gevorderd in een discussie, zegt de evolutionistenbioloog: ja, maar de evolutie is er nu eenmaal geweest, want dat blijkt uit de aardlagen, uit de geologie.

Daarover meer in het volgende hoofdstuk.

Nu nog een laatste opmerking over de wereld waarin wij leven. Is schoonheid en doelmatigheid het product van stom toeval, van blinde ongerichte mutaties?

De schepping spreekt een taal die voor ieder mens te verstaan is: de zang van een nachtegaal, de bouw van ons oog, de veren van een vogel en de schoonheid van bloemen of van een zonsopgang. Spreekt dat alles niet van de grootheid van de Schepper? Als je een tentoonstelling van schilderijen bezoekt, dan is het dwaasheid om te zeggen: wat een pracht, wat hebben de verf en de kwasten en

het doek dat prachtig gemaakt. Ere wie ere toekomt en dat is in het voorbeeld de schilder. Hij zou het een bezoeker terecht kwalijk nemen wanneer hij als schilder niet de eer kreeg. Zo neemt God het de mensen ook kwalijk als ze Hem niet de eer geven voor zijn werk, zijn schepping. Dat blijft gelden, ook nu de schepping lijdt onder de gevolgen van de zondeval van de mens. Ik hoop dat u de taal van het laatste stukje film verstaat, een klein stukje film, dat gaat over Gods tentoonstelling.

Hoofdstuk 4 - De stenen spreken

Iedereen in Nederland zal wel weten dat de aarde miljarden jaren oud is, althans volgens de evolutietheorie. Toch wekt de Bijbel de indruk dat de aarde niet meer dan, zeg een tienduizend jaar oud is. Dat is nogal een verschil. We gaan nu eerst na hoe het zit met die ouderdom van de aarde. Aan het eind van de zes scheppingsdagen had de wereld een opvallende eigenschap: om dat uit te leggen vraag ik u: hoe oud leek Adam toen hij net was geschapen? Hij was een man, geen zuigeling en geen kind. Hij had dus een 'schijnbare ouderdom'. Hij leek bij wijze van spreken 30 jaar, terwijl hij nog geen dag oud was. Datzelfde gold voor bloemen, voor bomen, voor sterren. Bomen werden geschapen met hun vruchten, sterren werden geschapen samen met hun licht. De aarde werd geschapen met delfstoffen zoals goud. Een schijnbare ouderdom, die nu eenmaal hoort bij het scheppen waar de Bijbel over spreekt. En daarom is die schijnbare ouderdom dus geen probleem. En als het gaat over de ouderdom van de aarde zullen we dus steeds moeten vragen: kan er misschien sprake zijn van schijnbare ouderdom? Maar nu eerst iets over een eerste manier om de ouderdom te bepalen, de ouderdom van de maan.

[Film en commentaar]

De sterrenkijkers zijn steeds groter geworden en de sterrenkundige kan steeds verder zien in het heelal. Ook dank zij de radiotelescoop. Zijn de sterren geschapen samen met hun licht of bereikt het licht van de sterren ons pas na miljoenen jaren? Het onderzoek van de ruimte maakt het aannemelijk dat de aarde, de maan en de sterren duizenden jaren oud zijn en geen miljarden jaren. Neem bijvoorbeeld de landing op de maan.

Volgens de evolutietheorie hadden er meters stof op de maan moeten liggen en er waren daarom zelfs speciale voertuigen ontwikkeld. Maar er ligt op de maan slechts een dun laagje. Dat wil zeggen, dat de maan geen miljarden jaren oud kan zijn.

[Studio]

De ouderdom van een aardlaag kan bepaald worden met een zogenaamde absolute ouderdomsbepaling. Daarbij kun je nagaan hoeveel jaar er is verlopen sinds het ontstaan van de aardlaag. Vaak wordt daarbij gebruik gemaakt van de radioactiviteit in een gesteente. In sommige stenen zit als het ware een klok ingebouwd, waarop je af kunt lezen, hoe lang het geleden is, dat het gesteente is gevormd. Deze klok bijvoorbeeld. Sommige klokken geven de ouderdom aan in tienduizenden jaren, andere klokken doen het in miljoenen of miljarden jaren. Het principe van zo'n klok is heel simpel: aan het begin heb je een hoeveelheid van stof A, zeg 100%, en A verandert langzaam in B (vergelijk ijs dat smelt en water wordt), zodat je aan het eind 100% van B hebt, terwijl er niets meer van A over is. Als A op is, is het gewicht aan de grond gekomen en de klok is afgelopen.

Hetzelfde ziet u in deze twee vaten. Het ene vat loopt leeg, het andere vol. Als je het tempo van het leeglopen weet, dan kun je uitrekenen hoe lang het duurt voor het vat vol is. En bij de radioactiviteit kan het dan duizenden of miljoenen of miljarden jaren duren.

Maar hoe zit het dan met het Bijbelverhaal? Je kunt toch met wiskundige zekerheid uitrekenen dat de aarde miljarden jaren oud is?

Dat lijkt inderdaad zo. Maar er zijn toch een paar opmerkingen te maken. In de eerste plaats moet je wel zeker weten, dat in het begin het onderste vat leeg is. Want als het meteen al halfvol is, dan kun je je hele berekening wel vergeten. Uit metingen bij jong gesteente blijkt nu, dat het vaak voorkomt, dat in het begin het gesteente al oud lijkt, d.w.z. in het voorbeeld dat het onderste vat al gedeeltelijk gevuld is.

In de tweede plaats moet je zeker weten, dat de kraan altijd op dezelfde stand staat. Ook daarvan is inmiddels aangetoond, dat dit kan veranderen in de tijd.

In de eerste plaats is het zo, dat je in een aantal gevallen een steen kunt nemen en dat je op de ene klok in de steen afleest dat hij bv. 10.000 jaar oud is terwijl een andere klok in dezelfde steen zegt, dat hij bv. 20 miljoen jaar oud is. De klokken spreken elkaar dus tegen. Kortom, het idee van de klok is aardig, maar je kunt er geen betrouwbaar resultaat uit halen. En tenslotte: er zijn een heleboel veel betrouwbaarder methoden, waaruit blijkt, dat de aarde geen miljarden jaren oud kan zijn, bijvoorbeeld bepaalde concentraties van stoffen in de oceaan.

Tot zover over de ouderdom van de aarde. Nu de volgende vraag. Blijkt uit de volgorde van de fossielen dan niet, dat er evolutie is geweest? In de onderste aardlagen vind je eenvoudige dieren, in de hogere aardlagen vind je steeds meer ontwikkelde dieren, tot uiteindelijk de mens.

Prof. Dr. A.E. Wilder Smith

A: De volgorde van de fossielen in de aardlagen is geen bewijs voor de evolutie. Er blijkt alleen een trapsgewijze toeneming in ingewikkeldheid, net als het geval is bij dieren of planten die nu leven. Maar een trapsgewijze toeneming is nog geen bewijs voor fylogenetische verwantschap.

V: Fylogenetisch?

A: Dit betekent een verwantschap volgens de genetische stamboom van onze voorvaders. Het toont niet aan dat er een verwantschap bestaat. Indien dit wél het geval zou zijn, zou de totale fossiele kolom vol hebben moeten zijn van ontbrekende schakels. Er zijn echter geen ontbrekende schakels tussen de landzoogdieren en walvissen, die waterzoogdieren zijn. Dit kan ook niet, omdat een ontbrekende schakel niet functioneel zou zijn. De walvis kan haar jong onder water zogen. Nu moet u eens proberen een baby onder water te zogen en kijken wat er gebeurt. Dat is onmogelijk. De theoretische onmogelijkheid van de ontbrekende schakels wordt ondersteund door het feit dat de fossielen ook geen ontbrekende schakels vertonen.

V: Maar er is een zeker verschil tussen de fossielen die zijn gevonden in de onderste lagen en die uit de bovenste lagen.

A: Dit wordt verklaard door de theorie dat als een gevolg van hydrostatische omstandigheden de eenvoudigste vormen tot de onderste lagen zakken en de meer ontwikkelde vormen zullen drijven en in de hogere lagen zullen komen. Hoewel overigens veel mensen van deze volgorde uitgaan, is dat niet helemaal juist, omdat er zelfs in de onderste formaties de hoogste vormen van dierlijk en menselijke overblijfselen voorkomen. Enige tijd geleden schreef een chirurg uit Amerika mij dat hij uit een kolenmijn in Pennsylvania een versteende menselijke schedel had gevonden. Bij deze menselijke schedel kon je zelfs de hersenhelften zien. Dit is moeilijk te verklaren omdat volgens de theorie er geen menselijke wezens leefden in het Devoon. Onlangs stuurde Dr. Burdick mij uit Amerika een prachtige menselijke voetafdruk. In het midden van deze menselijke voetafdruk bevindt zich een platgedrukte trilobiet. Het is duidelijk dat deze trilobiet geen fossiel was toen dat menselijke wezen er op trapte, omdat je hem dan niet zou kunnen platdrukken. Hoe verklaart men nu een trilobiet, die 500 miljoen jaar geleden uitstierf, in combinatie met een menselijke voetafdruk? Nu heeft men in die laag geen enkel menselijk bot gevonden, maar wel voetafdrukken. Dit is dus in tegenspraak met de evolutietheorie. Dit wat betreft het blijven drijven en de hydrostatische druk, die bepaalt welke dierlijke overblijfselen bovenin terechtkomen en welke onderin.

[Studio]

Volgens de Bijbel is er een zondvloed geweest, waarbij de hele wereld overstroomd is door het water. En prof. Wilder Smith noemde één van de verklaringen voor de volgorde van de fossielen in de aardlagen: de sorterende werking van het water van de zondvloed, waardoor de eenvoudigste dieren het snelst bezinken en begraven worden.

Er is een tweede punt te noemen, dat naar mijn mening wel zo belangrijk is. Je zou je kunnen voorstellen, dat bij de zondvloed de oceaanbodem omhoog gekomen is en het vaste land gedaald zodat alleen de dieren en de mensen in de ark van Noach de zondvloed hebben overleefd. Toen het water van de zondvloed steeg, zijn eerst de dieren in het water bedolven door de zeebodem die in beweging kwam. Daarna zijn de lager gelegen gebieden van de aarde onder water gekomen waar de reptielen en de amfibieën leefden. Fossielen daarvan liggen dus hoger dan de fossielen van vissen. Zo krijg je een volgorde van vissen, amfibieën, reptielen, zoogdieren tot de mens, zoals je ook ongeveer in de aardlagen terug vindt. Uiteraard zijn hier uitzonderingen mogelijk, terwijl het in de evolutietheorie ondenkbaar is, dat we resten van een mens vinden in lagen die 100 miljoen jaar oud zijn. Wat zegt de evolutionist van zulke vondsten, die absoluut niet passen in het evolutiemodel?

[Film en commentaar]

Er is veel meet- en rekenwerk nodig om na te gaan hoe een dier er uit zag, als je niet meer hebt dan enkele gedeelten van een skelet. Dit landdier heeft men kunnen tekenen op grond van slechts een voetafdruk! Maar wat gebeurt er als een fossiel wordt gevonden in een laag, waar het volgens de evolutionist niet hoort? Dr. C.L. Burdick, een geoloog, vertelt wat hem is overkomen.

A: Enige tijd later werd ik creationist, na te hebben gewerkt in de universiteit van Arizona op het gebied van de paleobotanie, de bestudering van de geschiedenis van de aarde. Ik werkte onder één van de bekendste deskundigen, dr. Gerhard Cramp. Eén van de projecten waarmee we ons bezigielden was een onderzoek naar de paleontologische sporen van de Grand Canyon.

Nu is de Grand Canyon wel het mooiste voorbeeld van de evolutie voor zover het paleontologen en geologen betreft. Men komt van alle uithoeken van de wereld de Grand Canyon bestuderen omdat daar een verticale plak aarde van ongeveer vijftienhonderd meter hoogte zichtbaar is en men veronderstelt dat hier de evolutionaire volgorde zo zichtbaar is als op maar weinig andere plaatsen op aarde.

Darwin verontschuldigde zich bij zijn theorie: hij geloofde niet dat alles helemaal klopte omdat er nog zo veel hiaten waren. Op de universiteit probeerden we meer over deze hiaten te weten te komen. We trachtten dus paleontologische sporen uit de Grand Canyon te verkrijgen om deze leemten in onze kennis op te vullen. Ik besteedde een jaar aan dat werk in het laboratorium. Het resultaat was dat we als overheersende vorm van leven coniferen en grove dennen vonden in de fossiele kolom. Ze overheersten van de hoogste tot de laagste grondlaag, waarvan wordt verondersteld dat deze meer dan honderd miljoen jaar in ouderdom verschillen. Men trof ze zelfs aan in het Pre-Cambrium, een tijdperk waarvan men veronderstelt dat ze toen zelfs nog niet bestonden. In die tijd waren er volgens de evolutieleer alleen nog maar algen e. d.

Ik vond er mooie voorbeelden van coniferen, grove dennen enz. Hoe is dit mogelijk? Toen men op de universiteit er achter kwam wat ik in de Grand Canyon had ontdekt, werd het duidelijk dat dit niet overeenkwam met wat ze hadden gehoopt. Ze wilden resultaten van het onderzoek publiceren, dus ik vroeg waar ze in het boek over zouden schrijven. Maar ze wilden niet publiceren wat ik had ontdekt omdat zij dit niet in het belang van de universiteit vonden. De universiteit zou zich hierdoor belachelijk maken. Men verbood mij erover te schrijven. De Creation Research Society en dr. Lang drongen er echter bij mij op aan om er wel over te schrijven, hetgeen ik toen heb gedaan. Dit veroorzaakte een opschudding in de wetenschappelijke wereld.

Toen dit artikel werd gepubliceerd kwam men op de universiteit erg in verlegenheid en ze zeiden dat ik dr. Cramp en de anderen een slechte dienst had bewezen. Men nam het mij zeer kwalijk dat ik

deze gegevens had laten uitlekken. Maar ik geloof dat we de waarheid moeten vertellen, wat het ook kost.

Dit zaad van een boom vond dr. Burdick. Maar het mag er in die aardlaag niet zijn, dus wordt het doodgezwegen. Hoe zit het met de geologische gegevens? Blijkt uit de fossielen werkelijk dat de evolutie heet plaatsgevonden?

Prof. Dr. A.E. Wilder Smith

A: Het is algemeen bekend dat de soorten bijzonder stabiel zijn. Neem bijvoorbeeld het stuifmeel, dat is gevonden in de Grand Canyon in Amerika. Dit is stuifmeel van bepaalde hoger ontwikkelde loofbomen. Hoewel ze miljoenen jaren oud zijn, zijn ze nog net zo als vandaag. Er is geen bewijs dat de plant of dier in staat zijn hun energie te gebruiken om verder te evolueren.

V: En wat is dat voor stuifmeel?

A: Het zijn oeroude stuifmeelkorrels. Dr. Burdick heeft ze gevonden in enige Cambriumlagen. Stuifmeelkorrels van bloeiende planten in Cambriumlagen! Het lijkt belachelijk, maar het is een feit.

V: En wat zei men hiervan in de wetenschappelijke wereld?

A: In wetenschappelijke kringen zegt men er helemaal niets over. Dat is nu het trieste. Deze gegevens worden achtergehouden. Dat is ook het geval met de gegevens uit Velikovsky's werk. Ik weet wel dat er fouten waren in Velikovsky's werk, maar het werd doodgezwegen, omdat het niet in de theorie past. Indien u wilt weten hoe dit doodzwijgen plaatsvindt, geef ik als voorbeeld het werk dat in Glen-Rose plaatsvond. Daar vond dr. Bird in de jaren dertig menselijke voetafdrukken in combinatie met die van dinosauriërs. Hij fotografeerde ze en schreef er een artikel over in wetenschappelijke tijdschriften. Hij zei dat hij voetafdrukken had gevonden die op die van mensen leken, doch dat het geen menselijke voetafdrukken konden zijn omdat dit volgens de theorie niet mogelijk is.

Op zo'n manier wordt de theorie niet opgesteld aan de hand van de feiten, maar je past de feiten aan om ze bij de theorie te laten passen, wat natuurlijk volkomen noodlottig is voor welke tak van wetenschap dan ook.

V: Zijn er dan geen wetenschappelijke onderzoekers die beseffen dat dit niet de goede manier is om wetenschap te beoefenen?

A: Wel, men weet het niet, omdat er maar een paar mensen zijn die bepalen wat er in de wetenschappelijke tijdschriften komt. En feiten, die niet overeenkomen met de theorie, worden niet vermeld. Neem nu eens een ander geval. Het is alom bekend dat bij de koolstof-14 ouderdomsbepalingen de metingen, die in de theorie passen, worden gepubliceerd en de metingen waarbij dit niet het geval is worden verzwegen. Als je zulke dingen doet, kun je elke willekeurige theorie bewijzen. Je moet alle beschikbare feiten in ogenschouw nemen en niet alleen maar een geselecteerd aantal feiten.

V: Zijn de feiten, die worden verzwegen, net zo betrouwbaar als die welke worden gepubliceerd?

A: Er zijn onverklaarbare feiten, die eenvoudigweg worden genegeerd, omdat ze niet in het beeld passen. Dit hoort niet te gebeuren, want indien je dat doet op het gebied van de wetenschap, zul je al erg gauw op het verkeerde spoor terechtkomen. De ontdekkingen die ik heb gedaan waren een gevolg van feiten, die ik niet had verwacht. Ik kan me herinneren dat ik eens geprobeerd heb een middel tegen lepra te produceren. In plaats dat twee bepaalde moleculen bij elkaar aansloten, draaide het molecuul rond en voegde zich als het ware bij zichzelf, waardoor een nieuwe stof ontstond. Dit klopte niet met de theorie, maar we bekeken die onverwachte feit en maakten vadrine, dat erg goed is tegen lepra. Dit alles kon gebeuren door feiten te bestuderen, die niet in de gangbare theorie passen. En dit moeten we in feite eigenlijk altijd doen.

V: Maar het is toch oneerlijk om feiten te negeren?

A: Wel, meneer Van Delden, u drukt het openhartiger uit dan ik. Het is volslagen oneerlijk, maar u zei het en niet ik.

V: Tja, dat klopt.

A: U zei dat het klopte, dus u bevestigde het.

V: Maar zo denkt u er toch ook over?

A: Dat is absoluut ook mijn mening, maar u begrijpt wel dat ik voorzichtig moet zijn met wat ik zeg.

[Studio]

Ja, dat was natuurlijk een doorzichtige opmerking van prof. Wilder Smith, dat hij voorzichtig moest zijn. Maar nu tenslotte de vraag of uit de aardlagen niet blijkt, dat ze gevormd moeten zijn door omstandigheden zoals bij de zondvloed. Als dat zo is, dan heeft dat ons ook nog wat te zeggen, want als er één keer zo'n ramp kan plaatsvinden, dan kan dat een tweede keer ook. De Bijbel zegt trouwens ook, dat een definitief einde voor de deur staat, nu niet door water, maar door vuur. Maar dat terzijde. Zijn de aardlagen door de zondvloed gevormd? Dr. Ouweneel gaat op deze vraag in aan de hand van de Grand Canyon waar we een ontzettend diep uitgesleten rivierdal vinden dat kronkelend slingerend loopt.

[Film en commentaar]

Hoe zijn de aardlagen ontstaan? Door één of meer enorme catastrofes of heel geleidelijk door bv. Verwering? Dr. Ouweneel over het ontstaan van de aardlagen.

Prof. Dr. W.J. Ouweneel

De Grand Canyon is een buitengewoon interessant gebied voor evolutionisten en creationisten, voor allebei. Evolutionisten hebben daar allerlei bordjes neergezet (ik ben daar vorig jaar geweest), waarop staat hoe verschrikkelijk oud al die lagen zijn. Er zijn mensen die je daar rondleiden om te vertellen hoeveel miljoenen en miljarden jaren geleden al die aardlagen zijn ontstaan. En het is wel eens aardig om te horen dat diezelfde Grand Canyon van zo geweldige betekenis is voor de creationist, dus voor degene die gelooft in een jonge aarde en in een catastrofaal ontstaan, een zeer snel na elkaar ontstaan van deze aardlagen.

In de eerste plaats is de horizontale gelaagdheid van dat hele gebied rond de Grand Canyon zo regelmatig en zo uitgestrekt, dat je die nauwelijks kunt toeschrijven aan normale geologische omstandigheden, maar eigenlijk alleen maar aan een regelmatige afzetting in een geweldige catastrofe zoals de zondvloed was. In de tweede plaats vinden we tussen de aardlagen in dit gebied een groot hiaat, namelijk tussen de lagen van het Cambrium en het Mississippian. Daar zouden volgens de evolutionisten 200 miljoen jaren tussen zitten zonder dat wij een spoor vinden van de geweldige erosie die er dan in die 200 miljoen jaar geweest zou moeten zijn. Het ziet er naar uit alsof die lagen rechtstreeks op elkaar zijn afgezet, en dat kun je alleen maar voorstellen in een heel ander model dan het evolutiemodel, zoals in het zondvloedmodel.

In de derde plaats (en dat is nog veel gekker), zie je dat op verscheidene plaatsen die lagen van het Cambrium zelfs met die Mississippian-lagen alterneren, afwisselen. Zonder het geringste spoor van aardverschuivingen, die dat vreemde verschijnsel zouden hebben kunnen veroorzaken.

In de vierde plaats. Volgens de beginselen van de hydrodynamica kan een waterstroom niet tegelijkertijd een kronkelige loop volgen en tevens een zeer diep kanaal uitschuren, wat de Coloradorivier tegelijkertijd wel heeft gedaan. Dat betekent dat de rivier die prestatie alleen maar heeft kunnen leveren als die aardlagen nog betrekkelijk zacht waren. Maar dan moeten die aardlagen allemaal zeer

snel na elkaar zijn ontstaan, zodat de onderste lagen nog zacht waren toen de bovenste al ontstonden. Dat kan alleen maar in een geweldige catastrofe, zoals de zondvloed.

Hoofdstuk 5 - Schepping of evolutie?

Anje van Balen:

‘De christenen geloofden dat alle planten en dieren geschapen werden binnen een week, zoals beschreven staat in Genesis en dat de fossielen eenvoudigweg overblijfselen waren van dieren die in de zondvloed waren verdronken. We kunnen over zulke denkwijzen glimlachen’, staat er dan. Kijk en dat zijn juist die geniepige puntjes die ik eigenlijk niet kan uitstaan hè! Dan zeggen ze: ‘je mag op de neutrale school met je eigen mening komen, maar je mag er niets over zeggen’, en ondertussen zeggen ze zulke dingen. Zo tussendoor even van ‘weet je wel, die Bijbel is toch een ouderwets boek’.

Inleiding

In de eerste vier hoofdstukken hebt u kunnen lezen dat er allerlei argumenten zijn die pleiten tegen de evolutietheorie. In deze vijfde uitzending wil ik de evolutietheorie in wat breder kader aan de orde stellen. En daarvoor wil ik vier punten ter sprake brengen:

- Bijbel en evolutie
- Evolutie op school
- Evolutie en geschiedenis
- Evolutie en ons gedrag

In de eerste plaats de vraag: Kun je de Bijbel en de evolutietheorie niet met elkaar verzoenen? Als je nou bijvoorbeeld zegt, dat God heeft geschapen door middel van het evolutieproces? Dan kun je het conflict tussen geloof en wetenschap vermijden. Om die vraag te beantwoorden wil ik nog eens precies laten zien wat de Bijbel zegt over de schepping.

We lezen in de Bijbel de beroemde woorden: ‘In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde was woest en ledig en duisternis was op de watermassa’. En dan staat er: en God schiep op de eerste dag het licht. En het was licht. Op de tweede dag maakte God scheiding tussen het water beneden en het water boven, de dampkring, het uitspanseel. Op de derde dag schiep God het droge en daarop de plantengroei. Op de vierde dag schiep God de zon, maan en sterren, die van toen af de taak kregen om licht te geven op aarde en om de tijd aan te geven. Maat te zijn voor de tijd. Op de vijfde dag schiep God de vissen en de vogels. Op de zesde dag schiep God de landdieren; en de mens, de kroon der schepping.

Een heel ander beeld krijgen we van de evolutietheorie. Volgens die theorie zou miljarden jaren geleden het leven zijn ontstaan, dat zich vervolgens ontwikkeld heeft via de vissen, de amfibieën, de reptielen (denk aan de enorme dinosauriërs), de zoogdieren, de apen en de mens. Hier een heel andere volgorde van de gebeurtenissen in een tijd die veel langer is.

Er zijn dus grote verschillen tussen het scheppingsverhaal en de evolutietheorie. Een combinatie van die twee benaderingen lijkt mij ternauwernood mogelijk, mede vanwege het argument dat genoemd wordt door prof. Wilder Smith.

Prof. Dr. A.E. Wilder Smith

[Film]

V: Is het niet mogelijk om het scheppingsverhaal en de evolutietheorie te combineren?

A: De evolutionisten zelf zijn er heilig van overtuigd (en dit is het enige punt waarin ik met ze mee-ga), dat het onmogelijk is in de Bijbel én in de evolutietheorie te geloven. Ik ben er zeker van, dat ze gelijk hebben. Wat de evolutietheorie zegt, dat de wereld gemaakt werd zonder dat er een brein achter zat, dat is door chaos, of zonder Woord, terwijl de Bijbel zegt: 'In den beginne was het Woord', en het Woord is logos en logos betekent teleonomie. Teleonomie is het ontwerpen van een plan. En toeval werkt niet volgens een plan.

Als God met overleg heeft gewerkt, dan is een van de kenmerken het gebruik van de handen. Je handen brengen je gedachten in praktijk. Welnu, als God de Verstandige, zijn handen op zijn rug gebonden heeft en zijn verstand niet mag gebruiken, dan heb je nou niet direct een beeld van een almachtige God, die zijn wijsheid openbaart in de schepping van het heelal en in de schepping van het leven. Je hebt het tegenovergestelde beeld: een onmachtig God, die zijn verstand niet mag gebruiken; wat volkomen belachelijk is.

Evolutie op school

[Studio]

Als schepping tegenover evolutie staat, dan komt de vraag: maar hoe gaat het dan op school? Worden kinderen, die in de Bijbel geloven, niet aangevallen als de evolutietheorie eenzijdig wordt onderwezen? We hebben daarvan aan het begin van dit hoofdstuk al iets gehoord van Anje van Balen en nu ga ik daar wat dieper op in. U kunt dan ook de mening horen van de onderwijsdeskundigen van de drie grote partijen.

Anje van Balen

V: Hoe werd die evolutie jullie onderwezen?

A: Als een feit. Er werd gezegd: zo is het en niet anders. Terwijl ze zo begonnen: Kijk er zijn mensen, die denken er zo over en die hebben dit boek geschreven en we willen gewoon een aantal dingen behandelen. Maar op een gegeven moment werd het gewoon een feit en zeiden ze: nou, zo is het en kom er maar verder niet aan. Maar er zijn dingen, waar de mensen zelf geen raad mee weten, bijvoorbeeld het hele fossielenprobleem. Er zijn een aantal fossielen gevonden, maar er is geen overgang van het ene fossiel naar het andere fossiel.

V: Je hebt het boek meegenomen. Daar staat geloof ik ook iets in wat tekent hoe het werd onderwezen.

A: In het boek staat: Darwin gaf verschillende bewijzen, die aantonen dat de evolutie een feit is. Dit staat gewoon in mijn biologieboek. En dat moet ik dus maar accepteren als christen. Dat is iets wat ik niet geaccepteerd heb en dat heeft wel problemen opgeleverd.

V: En dat werd gewoon zo gebracht in de 3de klas MAVO?

A: In de 3de klas MAVO ja. En er zijn meer dingen die ik zou kunnen voorlezen.

Drs. D.A. Th. van Ooijen, onderwijsdeskundige P.v.d.A.

V: Meneer van Ooijen, als nu een leerkracht op deze wijze zijn kinderen benadert en hun opvattingen die ze van huis uit hebben meegekregen, van tafel veegt, wat is dan uw mening over een dergelijke benadering?

A: Ik zou het onjuist vinden. Ik vind dat een leraar zó les moet geven dat hij respect toont voor de opvattingen die onder zijn leerlingen en ook onder hun ouders leven. En dan mag hij best zijn eigen opvatting naar voren brengen, maar daarnaast moet hij ook weten of er anders wordt gedacht en daar zal hij ook plaats aan moeten geven. Niet door het van tafel te vegen, te miskennen of daar smalend over te doen. Ik vind overigens wel dat het een taak is van het bevoegd gezag van de

school om te zorgen dat dit naar behoren op die school geschiedt en dat de verschillende groepen en stromingen hun waarde in het onderwijs gestalte geven. Ik voel er niet zoveel voor dat dit allemaal een rijkstaak zou moeten worden.

V: En hebben de ouders dan weer een eigen taak door hun invloed uit te oefenen op dat bevoegd gezag?

A: Ja, vandaar dat de ouders bij het bijzonder onderwijs zo'n belangrijke rol moeten spelen in de school, door oudercommissies, schoolbestuur en schoolraden, enz. Ook via de gemeenteraad kunnen ze natuurlijk invloed uitoefenen.

Drs. G. van Leijenhorst, onderwijsdeskundige C.D.A.

V: Is het naar uw mening juist dat kinderen die uit een gelovig gezin komen zo in hun hemd worden gezet?

A: Ja, meneer van Delden, ik kijk ervan op dat men zoiets in de schoolboeken durft op te nemen. Kinderen die van huis uit geleerd hebben datgene wat in de Bijbel staat, het scheppingsverhaal (en wat niet alleen een verhaal is, maar ook waarheid is), dat zij op deze wijze geconfronteerd worden met datgene wat men thuis altijd geleerd heeft. Ik geloof dat men op z'n minst toch wel die evolutietheorie wat relativerender mag overbrengen op de kinderen. Ik moet zeggen, als ik datgene aanhoor wat u hebt voorgelezen uit het leerboek, dan vind ik dat hier over de schreef wordt gegaan. Hier zou inderdaad de inspectie wat van moeten zeggen. Ik geloof stellig dat het noodzakelijk is dat het creationisme naast de evolutietheorie een duidelijke kans krijgt.

Mw. Drs. N.J. Ginjaar-Maas, onderwijsdeskundige V.V.D.

V: Is het naar uw mening juist als in de les een letterlijk vasthouden aan de Bijbel belachelijk wordt gemaakt? Zoals het voorbeeld van het boek waar staat: We kunnen over zulke denkwijzen (dat is dan, zeg maar het vasthouden aan de Bijbel), glimlachen.

[Commentaar]

A: Dat vind ik niet juist. Ik dacht dat de openbare school respect moest hebben voor de mening en de opvattingen van anderen, en respect betekent dat je niet glimlacht over dingen die andere mensen geloven. Ik voor mij zou zeer tevreden zijn als heel duidelijk vaststond dat de evolutietheorie **een** theorie is en ik vind dat het ook zo in het eindexamenprogramma naar voren gebracht moest worden. Ik vind dat dan een leraar die een knip voor zijn neus waard is, als ik dat mag zeggen, zelf aan de leerlingen zou moeten zeggen: Luister eens, dit is een theorie. Er zijn ook nog andere, bijvoorbeeld het scheppingsverhaal. Ik vind het niet nodig om dat in het eindexamenprogramma op te nemen.

V: Maar u vindt het de taak van de leraar om daar op te wijzen?

A: De taak van een leraar die een knip voor zijn neus waard is.

Toch zijn er leraren die de evolutietheorie zó brengen: als een bewezen, vaststaand feit. Wat kan een leerling doen? Kan hij ergens naar verwijzen tegenover zijn leraar?

Drs. W. Zoutewelle, leraar biologie

A: Jazeker. Er is voor het eindexamen een interpretatie uitgereikt over evolutie. En daarin vindt u duidelijke argumenten voor en tegen evolutie.

V: Wat worden daar voor argumenten tegen genoemd?

A: Een bepaalde overlevering, o.a. de Genesis-exegese, de interpretatie van fossielen, de mutatiefrequentie en de zgn. missing links, dus de ontbrekende schakels.

V: Maar zou je dat eventueel als leraar ook uit kunnen breiden?

A: Dat zou je zeker kunnen aanvullen. Ja, dat is mogelijk.

V: Toch worden in de meeste gevallen geen tegenargumenten genoemd.

A: Ja, ik wil even vooropstellen dat er toch heel wat leraren zijn die ervan op de hoogte zijn, die dat wel doen, die wel degelijk tegengas geven. In het andere geval denk ik dat men niet op de hoogte is of dat men dat misschien ook niet wil. Dat men dat niet zo ziet zitten.

V: Maar daarbij gaat men in tegen de richtlijnen van de eigen lerarenvereniging?

A: Ja, die interpretatie is zodanig dat die argumenten-vóór gegeven zijn en ik dacht dat die algemeen goed zijn, die vind je ook in allerlei boeken. Een tiental jaren geleden vond je die argumenten-tégen ook in allerlei boeken. Dat loopt wat terug zou je bijna zeggen. Is een leraar goed op de hoogte van het een en ander, dan weet hij dat de laatste tijd toch ook een heleboel nieuwe feiten naar voren zijn gekomen, die hem meer stevigheid geven bij zijn argumentatie tegen de evolutietheorie.

[Studio]

Wat kan een leerling of wat kunnen zijn ouders doen als de evolutietheorie zo wordt gebracht, zo indoctrinerend? We zagen dat je je kunt wenden tot het schoolbestuur, tot een oudercommissie of ouderraad, tot de gemeenteraad, tot de inspectie van het onderwijs en je kunt verwijzen naar de interpretatie van het eindexamen. Maar in de eerste plaats moet je natuurlijk met je leraar gaan praten en tegen hem zeggen, dat hij anders les zou moeten geven.

Evolutie en geschiedenis

Het is voor het onderwijs ook belangrijk dat duidelijk wordt gemaakt, dat de evolutiegedachte van veel betekenis is geweest in de laatste 100 jaar. Maar eerst de vraag: hoe is de evolutietheorie ontstaan?

[Film]

Omstreeks 1600 geloofden de mensen nog in het scheppingsverhaal. Maar omstreeks 1700 kwam daar verandering in. Drs. Van Delden in gesprek met prof. Dr. J.H. van den Berg:

Prof. Dr. J.H. van den Berg

A: De mensheid stroopt omstreeks 1700 alle autoriteit van zich af, voorzover dat mogelijk is. Daarmee hangt samen, dat de mens nu als het ware zelf gaat beschikken over het ontstaan van de soorten. Dat is niet meer een Bijbels verhaal, dat je moet accepteren of dat je misschien kunt verwerpen, nee, we zullen nu zelf zeggen waar die soorten vandaan komen. Ze komen uit elkaar voort. Ik geloof dat dit de eigenlijke inzet is geweest van de evolutieleer, een autonomie van ons over onszelf en over de hele levende natuur die ons dan tenslotte moet hebben voortgebracht.

[Studio]

In de evolutietheorie maakt de mens zelf uit hoe deze wereld tot stand is gekomen. Maar het is natuurlijk wel zo: als God de wereld in zes dagen geschapen heeft, dan verandert dat niet, ook niet als de mens een evolutietheorie opstelt.

Het heeft na 1700 ruim 150 jaar geduurd voordat Darwin zijn boek schreef en de evolutietheorie algemeen werd aanvaard. Hoe kwam het, dat dit zo lang duurde? De kern van de evolutietheorie is: evolutie vindt plaats door strijd, de strijd om het bestaan; en het is het recht van de sterkste om zich te handhaven ten koste van de zwakste. Die gedachte vinden we terug in het liberalisme van de vorige eeuw, toen de armen werden uitgebuit door de rijken. In deze eeuw vinden we die gedachte terug bij Hitler en het Nazisme, de strijd om het Germaanse superras te doen zegevieren. Die gedachte vinden we ook terug bij Marx en het communisme: de klassenstrijd om het proletariaat te doen zegevieren. Vandaar dat Marx zijn boek 'Das Kapital' aan Darwin heeft willen opdragen. Over deze historische betekenis van het evolutionisme nu wat meer.

Prof. Dr. A.E. Wilder Smith

A: Ik geloof dat Darwins professor Sedgwick van de universiteit van Cambridge gelijk had.

Hij las het eerste exemplaar van 'The Origin of Species' (Het Ontstaan der Soorten) en toen zei hij: 'Als dit boek algemeen aanvaard zou worden in de Westerse wereld, dan zou het die Westerse wereld brengen tot compleet barbarendom en dierlijkheid'. Dat zei hij omdat volgens Darwin de God van Liefde, waar we vroeger in geloofden, een God is die zonder gewetenswroeging de zwakste de oorlog instuurt om de sterkste of de grootste bruut te laten overleven. Dat is nou precies het beeld van de 'survival of the fittest'.

In de Bijbel zegt God, dat Hij voor het zwakke, jonge en zieke zorgt. Maar Darwins theorie zegt dat Hij dat juist niet doet. Daar stuurt Hij ze de oorlog in en vermoordt Hij ze in de hoop zo een beter ras te kweken.

[Commentaar]

In de vorige eeuw zeiden de rijken: Darwin heeft gelijk. De sterksten hebben het recht aan hun kant. Zo misbruikten zij de idee van de strijd om het bestaan. Ze buitten de armen, de arbeiders en de kinderen uit. De gruwel van de kinderarbeid.

Prof. Dr. Wilder Smith

V: Was Hitler een aanhanger van de evolutietheorie?

A: De titel van zijn boek 'Mein Kampf', wat betekent 'mijn strijd', is rechtstreeks door Darwin geïnspireerd. Hij zei: 'We willen geen vrede en rust, omdat vrede en rust geen evolutie veroorzaken. We willen oorlog en strijd'.

Daarom zei hij dat elke vrouw zoveel mogelijk kinderen moest voortbrengen. Want in het aantal kinderen ligt de mogelijkheid voor strijd. En de zwaksten gaan ten onder en de sterksten overleven. Zo maak je een betere natie. Dat is de hele idee achter het racisme.

Hitler was een zeer enthousiast aanhanger van de evolutietheorie. Zijn hele theorie van ras en bloed, Blut und Boden zoals de Duitsers het noemen, is gebaseerd op een ontaarde vorm van Darwinisme. Hij dacht dat het Arische ras een superieur ras was en dat de Joden en Semieten ontbrekende schakels waren. En als overblijfselen van het verleden zouden ze vernietigd worden. Daartegenover zouden de Ariërs het Herren-folk moeten zijn, dat over iedereen regeert.

Maar het is een ontaarde vorm van Darwinisme en je vindt precies hetzelfde, misschien in een ander opzicht ontaard, in de communistische landen van deze wereld. Allen ondersteunen ze het Darwinisme. Er zijn geen uitzonderingen.

[Commentaar]

Kenmerkend voor het evolutionisme in de politiek is de verheerlijking van strijd en geweld als middel voor de vooruitgang. Polarisation, revolution. En het eind is de dictatuur van een kleine klik over de massa.

Het communisme gebruikt de evolutietheorie als wapen in de strijd tegen het bijbels geloof. Hoe doet ze dat?

Prof. Dr. Wilder Smith

Ze gebruiken het om te bewerken dat men gaat geloven dat de omgeving het schepsel maakt, dat alles afhankelijk is van de omgeving. Welnu, in een omgeving zonder godsdienst zou je een beter mens krijgen dan in een omgeving met godsdienst. Doodt daarom de religie en gebruik zijn vervanger, Darwinisme, om een voor een superras geschikte omgeving te maken. Dat is de communistische staat, waar ze naar streven.

[Studio]

Kenmerkend voor het evolutionisme is de gedachte dat er strijd moet zijn om vooruitgang te krijgen. Geen harmonie maar polarisation. Geen samenwerken, maar conflict. Geen samenleven in vrede, maar klassenstrijd. Het zijn gedachten die we ook in Nederland tegenkomen.

Door al die strijd zou de omgeving van de mens veranderen, verbeteren, en op die manier zou je de mens kunnen verbeteren. U en ik, we zouden niets anders zijn dan een onmondig product van onze omgeving. Als je zo over de mens denkt, dan is dat van betekenis voor je gedrag. Want wat blijft er dan over van je verantwoordelijkheid? Dan is je omgeving de schuld voor wat je verkeerd doet.

Prof. van den Berg noemt vier punten, vier krenkingen van ons mens-zijn, waarvan in dit verband de derde en vierde krenking belangrijk zijn.

Evolutie en ons gedrag

Prof. dr. J.H. van den Berg

De derde krenking van Darwin neemt ons de bevoordeelde plek temidden van de levende wezens af. Wij zijn niet de kroon van de schepping maar wij zijn de laatste telg van een dierenrijk. Dat is nogal een verschil, nietwaar? Kroon van de schepping, apart door God op de aarde gezet? Welnee, heeft Darwin gezegd, dat is helemaal niet waar. Wij zijn het jongste kind van de dieren. Eigenlijk in het dierenrijk de laatste en de minst ontwikkelde. Je zou kunnen zeggen, de meest ontwikkelde maar dan toch de jongste in zekere zin.

En dan tenslotte, om het daarbij te laten, de krenking die Freud zelf aanbracht, want van hem is dat beeld. Wij zijn niet baas in eigen huis, maar wij lopen met een groot onbewuste rond. Wij denken te kunnen handelen volgens eigen inzichten en te heersen over ons bestaan met onze eigen rede, met ons eigen verstand. Maar Freud heeft gezegd: dat is helemaal niet waar, er is een onbewuste motiveering, er is een groot rijk van onbewustheid en dat rijk is helemaal niet zo menselijk, dat is animaal, dat is tamelijk dierlijk, dat is tamelijk seksueel, dat is bestiaal misschien wel. In ieder geval heeft het met het mens-zijn als een soort superieur wezen niet zoveel te maken.

We kunnen nu voortdurend wijzen naar verantwoordelijkheden die buiten onze macht liggen, bijvoorbeeld het onbewuste, daar kan ik niet bij. Als dat me tot iets brengt, ja, dan heb ik dat te accepteren. Je kunt nu zelfs wijzen op grond van de evolutieleer naar het voorgeslacht dat dierlijk is. Allicht dat wij dierlijke dingen doen. Die verantwoordelijkheid is van ons afgenomen, want wij komen immers uit dat rijk voort. Wat valt ons eigenlijk kwalijk te nemen? Niets. En zo is er veel verantwoordelijkheid van ons afgenomen. Weliswaar voor een goed deel omdat dat nodig was. Die evolutieleer van Darwin wordt midden in de Victoriaanse tijd, waarin men leed aan een overvloed van verantwoordelijkheidsbesef. Het was toen wel eens nodig dat men schoon schip maakte, en dat deed

Darwin dan ook, hij maakte schoon schip. Hij brak gewoon het patroon dat ons ook niet meer ligt, open. Ik wil dat voor een deel graag in bescherming nemen, maar je kunt daarin te ver gaan en dat gebeurt tegenwoordig inderdaad. Men is tegenwoordig heel gemakkelijk geneigd om de misdaad te vergeven, met verwijzing naar gebieden waar de misdadiger geen verantwoordelijkheid kan hebben, omdat het buiten zijn bereik ligt. Dat zijn zijn ouders, dat is het onbewuste, dat is het dierenrijk voor hem, dat brengt hem tot misdaad.

10.Literatuur

J.A. van Delden (red.), Schepping of evolutie?, argumenten voor en tegen de evolutietheorie. Telos. Oosterbaan & Le Cointre, Goes 1977. In dit boek staan de lezingen van de debatdag op 1-10-1977 waar drie evolutionisten en drie creationisten debatteerden op het gebied van de astronomie, de geologie en de biologie.

J.A. van Delden, Schepping en wetenschap. Pijlboek nr. 5 Buijten & Schipperheijn, Amsterdam 1977. In dit boek een samenvatting van de uitgangspunten van het creationisme en een kritiek op de evolutietheorie.

W.J. Ouweneel, De ark in de branding, Pijlboek nr. 1 Buijten & Schipperheijn, Amsterdam 1976. In dit boek een grondige bespreking van de betekenis van de zondvloed voor de geologie.

Verder verschijnt het blad Bijbel en wetenschap met voortdurend nieuwe informatie over het creationisme. Adm. Kampweg 106 te Doorn.
